

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

CLEVELANDU, Ohio bo junija otvorena razstava, i-
niti na kateri bodo s svojimi
pridelki zastopane vse
razstave ob Velikih jeze-
rah. Razstava bo trajala 100
dni bo zaključena 4. oktobra.

CHICAGU živi Egipčani Sa-
lahrem, ki trdi, da je star
10 let in da je bil rojen leta
1893 v Egiptu. V Zedinjene dr-
žave je prišel leta 1893 kot tol-
mač na Columbia svetovno raz-
stavo. Mož ne potrebuje očal
in imajo v ustih še ve-
likih naravnih zob.

AMERIŠKI gozdni armadi
Conservation Corps je
služilo 1,530,000 fantov
in mož. Zdaj šteje ta ar-
mada okrog pol milijona mož.
Vojni mladi možje se spre-
stajajo v to armado za dobo še-
st mesecev, ki se more po-
niti za eno leto. Večina
ki jo dobivajo, gre za pod-
vojake. Gozdna armada
pota, nasipe, telefonske
opazovalnice za prepre-
čanje gozdnih požarov itd.
armade je trajne vred-
nosne v preprečevanju
in v hudourniki ne od-
rodovitne zemlje in da
na napravljajo prevelike
na gozdovih.

DRŽAVI IOWI je nedavno
Mrs. Augusta Knipfer,
ki je stara 84 let, ki zapušta 8 otrok,
in 112 pravnikov in
pravnih pravnika.

WILLIAM GREEN, predsed-
nik Ameriške delavske federa-
cije je nedavno podal izjavo,
da organizacija v preteklem
letu dobila pol milijona novih
člancev.

RAZPRODAJI zapušćine
Edith Rockefeller-Mc-
Cormack v Chicagu je bila
prodana dragocena ogr-
nica za \$480,000. Ogrnica je se-
stavljena iz desetih izredno ve-
lemeralov in 1,657 malih
kamenov. Zbirka draguljev prej-
e cenila na tri milijone do-
larov.

KONGRESNIK Marcantonio
je predložil predlog, ki vsebuje o-
novega amandmanta k
ustavi. Ta amandment
daje kongresu pravico sprejeti
zakone ki bi regulirale indu-
strijo in poljedelstvo v vseh Ze-
dinjenih državah; postave, ki
bi prepovedovale ali regulirale
delo; postave za mini-
strstvo, oskrbo ostarelih,
in brezposelnih oseb, in
postave, ki bi dovolje-
le vladni lastovasti, raz-
viti in upravljati naravna bo-
vna, transportacijo, bančne za-
prave in druge javne naprave.
Predlog za amandment k
ustavi mora biti najprej
sprejet v zbornicah kongresa spre-
dajeno večino, nakar
predloži v obojestranih
državnih kongresih.
amandmanta mora odo-
biti najmanj tri četrtine, to je
naše Unije, predno po-
amandment pravomočen.

PUBLJENI vojak je našel
sebe. Leta 1917 se je
Paul Calvin vpisal v mi-
sionarsko Missourij. V noči 20.
(Dolje na 2. strani)

NOVE PRIDOBITVE ZNANOSTI

V Saint Louisu je nedavno
zborovala zveza ameriških
znanstvenikov, znana pod ime-
nom American Association for
the Advancement of Science.
Znanstveniki, pripadajoči tej
organizaciji, se vsako leto en-
krat ali večkrat snidejo in po-
ročajo o doseženih uspehih na
najrazličnejših poljih znanosti.
Teh znanstvenikov je nad 3000
in se udeležujejo v najrazlič-
nejših smereh. Njihova zboro-
vanja torej prinesejo na dan
vseh vrst zanimivosti.

Tako je na primer Edward
L. Thorndike, profesor psiholo-
gije na Columbia univerzi, pro-
našel, da Američani v splošnem
potrošijo manj kot eno tretjino
svojih dohodkov za življenjsko
potrebne izdatke, nad dve tret-
tini dohodkov pa za luksuzne
predmete ali reči, ki niso ne-
obhodno potrebne. Ljudje ne-
čejo zaostajati v načinu življen-
ja za sosedo "svoje vrste," da
bi ne bili označeni kot skopuhi,
umazanci ali neke vrste nazad-
njaki. Zaključki profesorja te-
meljijo na narodnih dohodkih
in izdatkih v letu 1929. V se-
danjem času se najbrž izda ne-
kak več odstotkov dohodkov za
neobhodno potrebne reči.

Drugi znanstvenik s Colum-
bia univerze, dr. Irving Lorge,
je poročal, da je na podlagi
raziskavanj prišel do zaključ-
ka, da se s starostjo ne zmanjša
duševna zmoglost osebe. Pisa-
telji, na primer, ohranijo svoje
pisateljske zmoglosti do poz-
nih let, samo nekoliko počas-
nejši so pri svojih delih v po-
znejših letih; kakovost njihov-
ih del pa ni prizadeta.

Profesor Joseph B. Heidler
in dr. Harvey C. Lehman iz
Ohio univerze sta študirala de-
la velikih pisateljev in prona-
šla, da doba med 20. in 29. let-
om je najboljša za pisanje poe-
zij, tragedij, elegij, balad in
potopisov. Doba med 30. in 39.
letom je najboljša za pisanje
novel, komedij in kratkih po-
vesti. Med 40. in 49. letom se
pisatelji udeležujejo v satirah
in v izobraževalnem, znanstven-
em in političnem delu. Med
50. in 59. letom pride na vrsto
zgodovina ali filozofija; med
60. in 69. letom življenjski,
po 80. letu pa spet poezija.

Dr. C. G. Abbot s Smithso-
nian instituta je znanstvenik, ki
se bavi z vplivom sonca na vre-
menske izpremembe. V sončni
gorkoti vidi neizčrpen vir ener-
gije, katere pa sedaj še ne zna-
mo prav izkoriščati. Vsekakor
je znanost v tem oziru že toliko
napredovala, da je popolnoma
utemeljeno upanje, da bo v do-
gledni bodočnosti mogoče iz-
rabljati sončno gorkoto za pro-
izvajanje energije. Po njego-
vem mnenju se bodo v bodočno-
sti narodi bojevali za suhe in
puste puščave, kakor se sedaj
bojujejo za oljna polja. Vročje
puščave, kjer je vedno jasno
vreme, bodo najboljši prostori
za izrabljanje sončne energije.

Za bolezen imenovano "an-
gina pectoris" je medicinska
šola univerze v Marylandu iz-
našla dober lek. Neki drugi lek
za omenjeno bolezen, ki je baje
tudi zelo uspešen, je iznašel dr.
James C. Munch v Philadel-
phiji. Dotični lek se že uporabl-
ja v nekaterih bolnišnicah v
New Yorku, Santa Barbari,
Rochestru in Philadelphiji.

Profesor Calvin P. Stone s
(Dolje na 2. strani)

BENJAMIN FRANKLIN

Prvi tukaj rojeni Američan,
ki je dosegel svetovni sloves,
je bil Benjamin Franklin. No-
bena zgodovina Amerike v 18.
stoletju ni popolna brez več-
kratnega navajanja njegovega
imena. O njem se je veliko pi-
salo v vseh jezikih sveta. Ali
niti najbolj poveličevalni opis
ne more govoriti boljše kot nje-
gov enostavni životopis.

Rodil se je dne 17. januarja
1706 in umrl je več kot 84 let
kasneje. Bil je najmlajši izmed
sedemnajstih otrok bostonske-
ga svečarja in postal je zapo-
redno tiskar, časnikar, diplo-
mat, državnik in filozof, odli-
čen na vsakem polju. Zaslovel
je najprej kot tiskar in časni-
kar in velik je bil njegov vpliv.
Potom svojih člankov v "Phi-
ladelphia Gazette" je uspel
ustanoviti prvo gasilsko dru-
štvo, prvo javno knjižnico in vi-
soko šolo, ki se je potem raz-
vila v sedanjo University of
Pennsylvania.

Ko je bil le 26 let star, je
Franklin izdal svoj nesmrtni
"Almanack" pod pseudonimom
Richard Sanders ali "Poor
Richard." Bila je to prva izda-
nja ameriškega tiska, ki je za-
slovela v inozemstvu. Nikaka
knjiga ni bila prevedena v to-
liko jezikov in uživala tako
dolgotrajno popularnost kot
Franklinov Almanah — le ena
sama druga knjiga jo v tem
prekaša, namreč biblija. Izda-
jal je svoj Almanah vsako leto
do svojega 52. leta, in veliko
ljudi širca sveta je pričakova-
lo vsako leto to izdajo z večjo
neestrpno, kot se sedaj prič-
akuje letna predsednikova po-
slanica na kongres.

Od žurnalizma se je Frank-
lin povzpел do diplomacije kar
naravnim putem. Ker je bil
najsposobnejši človek v javno-
sti in ker je bil znan kot človek
potrpežljive in prepričevalne
narave, so ga kolonije odposla-
le v inozemstvo, da zastopa njih-
ove interese. Tako je živel
šestnajst let na Angleškem,
kjer je neprestano zagovarjal
interese kolonij. Ko pa se je
prepričal, da mora priti do obo-
roženega spopada, povrnil se
je domov, da postane član
"kontinentalnega kongresa" in
eden izmed sestaviteljev in
podpisnikov Izjave Neodvisno-
sti.

Tedaj so ga izbrali za drugo
odgovorno misljo — da pridobi
podporo inozemstva, zlasti
Francije, za ameriško borbo za
neodvisnost. Tisti čas je že slo-
vel po svetu kot znanstvenik
radi njegovih študij o elektriki
in je bil znan kot iznajditelj
streljav. Vsaka važna znan-
stvena organizacija v Evropi
ga je počastila s častnim član-
stvom.

Ko se je revolucionarna voj-
na razvijala, je Benjamin
Franklin čim dalje bolj postaj-
jal za ves svet simbol "novega
sveta," stremedeč po osvobo-
jenju. Vsi borci za svobodo ši-
rom sveta — Francozi, Poljaki,
Nemci, Škandinavci — prihaj-
jali so k njemu, da mu ponudi-
jo svojo pomoč. Ravno njego-
vemu delovanju so se imele kol-
onije, boreče se proti tedanji
največji velesili na svetu, za-
hvaliti, da je Francija in da so
taki taki dobrovoljci, kot Pu-
laski, Kosciusko, von Steuben
in drugi, prišli Ameriki v po-
moč.

Ko se je povrnil iz Francije,
(Dolje na 2. strani)

PARALIZA ALI MRTVOUD

(Piše dr. F. J. Arch, vrhovni zdravnik
J. S. K. Jednote)

Za večino ljudi ima izraz pa-
raliza nedoločen pomen. Ne-
katerim pomeni paraliza otrp-
nenje dela roke ali noge ali
obe, drugim pomeni bolezen,
ki pride kot epidemija, včasih
z visokim krvnim pritiskom,
včasih pa s počasnim razvojem.
Zdravnikom je pa ta bolezen
znaniša, da je nekaj pokvar-
jenega v živčnem sistemu.

Paralize je več vrst. Neka-
tere se v ljudskem jeziku ozna-
čajo kot otroška paraliza, kap,
počasna paraliza, splošna pa-
raliza itd. Pri mnogih izmed
navedenih oblik bolezni se ne
more govoriti o pravi paralizi.
Kadar zdravnik rabi izraz pa-
raliza (paralysis) označa s
tem nezmožnost gibanja kake
mišice ali skupine mišic. Kad-
ar pa drugi ljudje govore o
paralizi, ji večkrat priključijo
druge znake živčnega obolenja.
Pri zdravnikih je tresenje rok
ali nog drgatalica (tremor), ne-
občutljivost konca uda je
"hyperesthesia," šibkost ali po-
polna onemoglost je "paresis"
pomanjkanje sodelovanja v
aktivnosti mišic pa je "ataxia."
Nobena omenjenih bolezni ni
prava paraliza.

Neizkušeni osebje se zdi pa-
raliza neka nerednost mišic, v
resnici pa je nerednost v živčni
regulaciji mišic. Paraliza je
vsled tega vedno vidna, dočim
je vzrok iste vedno neviden.
Živna energija, ki kontrolira
mišice, izvira iz živčnih celic
v možganih, potuje od tam do
li po hrbtenici in iz iste v živ-
čnih razraskih v mišice. Ta
živna zveza se zamore poško-
dovati ali priti v nered kjerko-
li na svoji črti. Poškodbe na
različnih točkah povzročajo
različnih vrst paralizo.

V resnici sta samo dve sploš-
ni vrsti paralize: ohlapna in
krčevita. Krčevita paraliza se
izraža v trdosti paraliziranega
dela telesa, ki je trd in napet.
Mišice so stalno v stanju krč-
čenja in ne morejo popustiti al-
odjenjati. Oseba s tako para-
lizo ima paralizirani del telesa
v delni kontroli, v resnejših slu-
čajih pa ga sploh ne more kon-
trolirati. Ohlapna paraliza pa
je prej imenovani prav naspro-
tnega tipa. Mišice so pri tej pa-
ralizi v ohlapnem stanju in ni-
majo moči, da bi se skrčile. Pa-
ralizirani del telesa visi hrom in
ohlapen.

Paraliza je vselej povzročena
po kakšni poškodbi živčnega
tkiva. Ta poškodba lahko
pride od infekcije, na primer
pri vnetju možganske mrene ali
pri tvorih. Dalje lahko pride
od poškodovane lobanje ali
hrbtenice; lahko izhaja iz kr-
vavitve vsled pretirjanja krvne
žile pri visokem krvnem prit-
skju; more izhajati iz zastrup-
ljenja s plinom ali alkoholom;
lahko celo nastane vsled kake-
ga novega izrastka, na primer
taka, v katerikoli obliki. Infek-
cija živčnega sistema dokazuje,
da je bil napaden od bolezni
povzročajočih bakterij, kakor
na primer od jetike ali sifilide.
Vsekakor se dobijo mnogi slu-
čaji možganskih obolenj, pri
katerih ni paralize.

Smrtno se je ponesrečil dne
13. januarja član društva sv.
Andreja št. 84 JSKJ, Frank
Kareich, v premogovniku v Tri-
nidadu, Colo. Druge podrobnosti
o pokojniku nam niso znane.
(Dolje na 2. strani)

O KRMLJENJU PTIC

V zimskem času, ko sneg po-
krije zemljo, pogine zaradi po-
manjkanja hrane mnogo ptic.
Večina ptic se sicer iz naših
krajev umakne zimi na gorki
jug, toda nekatere vrste vztra-
jajo v svojih domovinskih kra-
jih in se morajo trdo boriti za
eksistenco. Med njimi so tudi
ptice, ki so za polja in vrtove
zelo koristne.

Te ptice si na en ali drugi
način najdejo živež, dokler je
zemlja kopna. Doba pomanj-
kanja pa nastopi zanje, ko na
debelo zapade sneg. Kakšne
preostale jagodice na grmičju
so takrat skoro edina hrana an-
sih krilatih prijateljev.

Zimsko krmljenje ptic je v
takem času na mestu in pripo-
ročajljivo. Ni treba, da se to
krmljenje vrši iz gole sentiment-
alnosti do drobnih krilatec
ki jih ima rad vsak povprečni
človek. Tako krmljenje produ-
cira tudi gotovo gospodarsko
korist. Pticam se priljubijo
krajci, kjer so v najhujši zimi
mogle dobiti hrano, pa se jih
držijo tudi spomladi in poleti.
Tekom spomladi in poletja uni-
čijo te ptice neštete tisoče škod-
ljivih mrčesov, ki so največji
svovrstniki vrhov in farm. Po-
sebnost dosti drobnega mrčesa
uničijo ptice ob času pitanja
mladičev, ki so vedno "ačni."

Pa tudi v zimskem času opravi-
vijo ptice marsikatero dobro
delo na naših vrtovih s pobira-
njem mrčesnih jajčec, ki so
skrita v razpokah drevesnega
lubja ali enostavno prilepljena
na vejice drevoja, grmičja ali
suhih stebel enoletnih rastlin.
Ptice pozobljejo tudi mnogo se-
mena različnega plevela. Zo-
banje, katero pravi pravimo pti-
cam, jih bo v večjem številu in
bolj regularno privabilo v do-
tično bližino, toda jih ne bo od-
vadilo pobiranja zalege različ-
nih mrčesov. Jajčeca mrčesov
so jim vedno dobrodošla delika-
tesa, in znano je, da ptica skoro
nikdar ne miruje, ampak vedno
nekaj išče in pregleduje.

Police, stojala ali mizice za
krmljenje ptic naj bodo v pri-
meri višini od tal in tako prire-
jene, da mačke ne morejo do
ptic. Na te mizice naj se jim
nasuje drobnega ali zdroblje-
nega žita, riža, semena sončnic,
buč, kumar, melon, konopelj,
zdrobljenih orehovihi jedre,
drobnih koščkov sirovega in
nesoljenega mesa, loja itd.
Večji kos loja (suet) se zamore
z žebljem ali žico pritrditi na
krmnilno mizico ali tudi kar na
drevo, pa ga bodo nekatere pti-
ce z veliko slastjo kljuvale. Tu-
di zdrobljene krušne skorje so
porabljive za ptičjo krmo, toda
ne smejo biti mokre ali namo-
čene. Moker kruh baje škoduje
pticam. Krmi se lahko primeša
nekliko drobnega peska, kajti
tudi ptice, kakor kokoši, zob-
ljejo pesek za boljše prebavo.
Kadar ni zemlja s snegom po-
krita pa seveda dobijo ptice
dovolj peska drugod.

V mestih in večjih vaseh se
bodo seveda z drugimi pticami
posluževali prostega in obilne-
ga zobanja na krmnilnih mizi-
cah tudi vrabci, ki niso poseb-
no priljubljeni, pa temu se ne
da pomagati. Tudi vrabce boli
glad in tudi oni spomladi in po-
letju uničijo nekaj mrčesa. Do-
kazano je, da pitajo mladiče
vsaj početka z drobnimi in
mehkimi mrčesi in poleti pridno
obirajo listne uši z mladih po-
(Dolje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Češkoslovaška je najboljša
odjemalka jugoslovanske pše-
nice. V letu 1934-35 je Češko-
slovaška kupila v Jugoslaviji
10,000 vagonov pšenice, Nem-
čija 3400 vagonov in Avstrija
približno isto količino.

Ko so 18. novembra stopile v
veljavo gospodarske sankcije
proti Italiji, se je izvoz lesa iz
Jugoslavije v Italijo ustavil, iz-
voz lesa iz Avstrije in Madžar-
ske pa se je znatno povečal, ker
se zadnjeimenovani državi
sankecijam nista pridružili. Zad-
nje tedne pa se je avstrijski iz-
voz lesa v Italijo precej usta-
vil, ker izvozniki ne dobijo svojih
pošiljk redno plačanih.

V rajhenburško romarsko
cerkev je lani v decembru s po-
močjo ponarejenega ključa pri-
šel 30-letni delavec Ludvik
Blazič iz Zagreba, po rodu iz
Trnovega, pristopen pa v Ko-
men na Krasu. Ukradel je dva
zlata ciborija in veliko mon-
strancev in skupni vrednosti 9
tisoč dinarjev. Orožnik pa ga
je že drugi dan aretiral, ko je
stopil na vlak na Vidmu. Vlo-
milec je prej 12 let služil pri
trapistih v Rajhenburgu in je
bil končno preoblečen v brata.
Ko se je naveličal samostan-
skega življenja, je spregelil
pred nekaj leti. Zdaj je hotel
poznanje razmer v samostanu
izrabiti s tatvino. Sodišče ga je
obsojilo na 10 mesecev stroge-
ga zapora, po odsluženju kazni
pa bo izgnan iz Jugoslavije.

Do smrti je branila svojega
zaročenca. Krvav dan so imeli
na Stefanovo ponoči pri nekem
plesu na Sladkem vrhu. Fantje
iz Selnice ob Muri in Sladkega
vrha so se spoprijeli, v rokah
so se pojavili noži, tudi strelji
so se čuli. Po polurnem krva-
vem boju je obležalo 6 žrtev.
Orožniki so glavne krivce ukle-
nili. V mariborsko splošno bol-
nišnico so pripeljali 28 letnega
delavca Franca Fortmullerja
in 19 letno Ano Reiterjevo, ki
je z ročico dobila smrtno po-
škodbo na glavo. Branila je
svojega zaročenca, ki je stal
sredi krvavega vrveža, in pri-
tem dobila usoden udarec, ki
je bil namenjen drugemu.
Kmalu po prevozu v bolnišni-
co je umrla.

"Pa brez zamere" ... Nedav-
no je sedel na zatozni klopi
25 letni posestnik sin Jožef
Kureš iz Šikol, ker je meseca
oktobra težko poškodoval po-
sestniškega sina Stefana Ber-
gleza. V neki gostilni so fantje
pili. Radi zapitka so se spore-
kli, toda pozneje pobotali. Ko
so zapušćali gostilno, je Stefan
Berglez pri slovesu še dejal Jo-
sipu Kurešu "Pa brez zamere."
Tedaj pa je Kureš, ki je bil z
Berglezem v sovraštvu, oddal
iz samokresa na Bergleza strel.
Berglezu je obtičala krogla v
prsnem keču, v mariborski bol-
nišnici pa so mu rešili življenje.
Kureš je v svojem zagovoru
navajal, da je pač streljal, ker
je iz neke Berglezove kretnje
domneval, da ga hoče napasti.
Senat je razpravo v svrhu za-
slišanja nekaterih novih prič
preložil.

Velik uspeh samouka. Pred
komisijo za sodne izpite v Beo-
gradu se je znašel nenavaden
(Dolje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Eksekutivni odbor Ameriške
delavske federacije si je izbral
za letno zborovanje mesto Mia-
mi, Florida, kjer se v januarju
smeje južna pomlad. Če bi naš
glavni odbor kaj takega posku-
sil, bi ga članstvo linčalo.

General Badoglio, ki je bil na-
slednik generala De Bono kot
poveljnik italijanskih čet v Eti-
opiji, se je po dveh mesecih vr-
nil domov brez lovorjevih ven-
cov. Javnosti je bilo povedano,
da se je general vrnil v domo-
vino zaradi bolehnosti. Etiop-
sko podnebeje da je preostro za
njegovo zdravje. Za zdravje
tisočerihi italijanskih vojakov ni
preoster le etiopski zrak, ampak
so preostre tudi etiopske
svinčence, pa se reveži ne more-
jo izmazati iz službe s takimi
izgovori.

Sloveci ameriški letalec Lind-
bergh se je podal v Anglijo, u-
pajoč, da ga bodo ljudje tam
pustili v miru. Samo razglaši
naj, da je prišel izterjevati mi-
lijarde dolarjev, katere Anglija
dolguje Zedinjenim državam iz-
za zadnje svetovne vojne, pa
ga noben pes ne bo povčal.

Qezon, prvi predsednik Fili-
pinov, ki je pred nekaj tedni
prevzel vlado, bo imel težko sta-
lišče. Pred njim namreč ni bi-
lo nobenega predsednika, na ka-
tereja dolguje Zedinjenim državam
za razne neprilike mlade drža-
ve.

V Clevelandu moramo biti ve-
liki grešniki, ker nas že več me-
secev ni sonce pošteno obsija-
lo. Vsekakor pa imajo brez-
sončni dnevi tudi svojo sončno
oziroma dobro stran. Ze več
mesecev ni v našem mestu ni-
kogar zadela sončarica, pa tudi
muhe in komarji nas ne nadle-
gujejo.

Japonci in Italijani izjavlja-
jo, da je njihova civilizacijska
dolžnost okupirati dežele, kjer
se ljudstva ne znajo sama vladati.
Kdo ve, če ne mislijo zase-
ti tudi Amerike!

Moderna civilizacija je čudna
reč. Izraža se s plačevanjem
dolgov prejšnje generacije z iz-
dajanjem bonдов, katere bo pla-
čevala bodoča generacija.

Italijanski poslanik v Parizu
je baje dejal francoskemu mi-
nistrskemu predsedniku, da Ita-
lija ne bi nasprotovala medna-
rodni komisiji, ki bi preiskala
razmere v Etiopiji in sestavila
mirovni načrt. To da misliti,
da so Italijani že do grla siti
svoje afriške pustolovščine in
ugibajo, kako bi se mogli na lep
način izvleči iz vroče etiopske
kaše.

Leta 1935 so ženske v Zedi-
njenih državah izdale 200 mi-
lijonov dolarjev za razna letopila.
Ta denar je bil naravnost proč
vržen. Lepim ženskam ni treba
lepotila, grdim pa ne pomaga.

Ameriška vlada je te dni po-
tom Rekonstrukcijske finančne
korporacije posodila dvema že-
lezniškima družbama čedno vsotico
\$5,000,000. Niti železniški
niti finančni in drugi magnati
niso proti temu protestirali, da-
si drugače vedno vpijejo, da mora
vlada držati roke proč od
"biznesa." Kadar te roke sip-
ljejo denar in prazne blagajne
(Dolje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovsanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$72 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 5

Sedanjest in bodočnost

Preteklost je za nami in je za nas le toliko važna, kolikor so vredne izkušnje preteklosti za sedanjest in bodočnost. V sedanjesti živimo, delamo, se veselimo, trpimo in delamo načrte za bodočnost. Bodočnost je negotova, vendar brez upanja za boljšo bodočnost ne bi imeli pravega veselja do dela v sedanjesti.

Skoro pri vseh naših aktivnostih v sedanjesti računamo na uspehe v bližnji ali daljni bodočnosti. Pri vseh neprilikah sedanjesti nas bodri upanje na boljšo bodočnost. Naši cilji v bodočnosti nam dajejo moč, da zmagujemo vse napore. Vera v bodočnost je važna gonilna sila za delo sedanjesti.

Vendar ne bi bilo prav, da bi v naši skrbi za bodočnost popolnoma pozabili na dobre sedanjesti. Popolnoma naša je samo sedanjest, živimo in se zavedamo življenja samo v sedanjesti. Zato je pravilno, da se zavedamo dobrot in ugodnosti sedanjesti, da se veselimo našega zdravja, če nam ga je usoda naklonila in ohranila, da se veselimo naklonjenosti, s katero nas obispljejo prijatelji, in da se veselimo udobnosti, katere nam je omogočila moderna znanost.

Ako se ozremo za desetletja ali celo stoletja nazaj, vidimo, da si nekdanji najbogatiji bogataši in mogočnejši niso mogli privoščiti stoterh udobnosti, kakršne si danes lahko privoščimo preprosti ljudje, iz enostavnega vzroka, ker jih ni bilo. Pomislimo samo na sedanja stanovanja z mnogimi modernimi udobnostmi, na sedanja komoda transportacijska sredstva, na moderno preprečevanje širjenja kužnih bolezni, na moderno zdravniško in ranocelniško znanost, ki reši in podaljša toliko življenj, ki ozdravi toliko nekdanje neozdravljivih bolezni in ki lajša trpljenje bolnikov in ranjenčev.

V preveliki skrbi za bodočnost včasih prezremo in pozabimo vse to in se sami brez potrebe opromamo gotove mere zadovoljstva, katero bi lahko uživali. Mnogo nepotrebnega nezadovoljstva bi si prihranili, če bi se navadili v prvi vrsti pravilno ceniti to, kar nam dobrega nudi sedanjest. Pravilna cenitev sedanjih ugodnosti, nas ne bo napravila lenuhe, ampak nas bo podžigala za nadaljne napore k dosegu boljšega življenja v bodočnosti. Tako bomo imeli več od sedanjesti in bomo prispevali več za srečo človeštva v bodočnosti. Priporočljivo je, da se držimo te smernice tudi z ozirom na našo J. S. K. Jednoto. Tekoče delo organizacije se vrši v sedanjesti, preračunano pa je seveda tudi za bodočnost. Dobro izvršeno delo sedanjesti, dobro poslovanje sedanjesti je najboljša podlaga za dobre uspehe v bodočnosti.

Nobena organizacija ni brez pomanjkljivosti in to velja tudi za našo J. S. K. Jednoto. Kakor povsod, tako so tudi pri nas od časa do časa potrebne kakšne izboljšave. Prav je, da mislimo na to, toda mnogo bolj potrebno je, da upoštevamo in držimo v spominu dobre strani naše organizacije.

Pomnimo, da naša organizacija zadovoljivo napreduje na članstvu in premoženju, da njen ugled neprestano raste, da se njena solventnost z vsakim letom viša, da točno posluša in izplačuje vse obveznosti, da izhaja brez naklad, z izjemno malenkostne naklade za onemoglostni sklad, da v organizaciji ni nikakih resnih sporov, da stoji organizacija na strogo nestrankarskem stališču, kar preprečuje notranje prepire, pridobiva organizaciji dober ugled v javnosti in omogoča dobro sosedstvo z drugimi bratskimi organizacijami.

Ako bomo večkrat na to pomislili, bomo nedvomno prišli do prepričanja, da ni boljše in bolj bratske podpornice organizacije v tej deželi. To nam bo pomagalo, da jo bomo še bolj vzljubili in še z večjo vnemo delali za njen vsestranski napredek. Njen sedanji sistem je dober, toda s tem ni rečeno, da ne bi mogel biti še boljše. Ako našo organizacijo resnično in nesebično ljubimo, bomo se po naših zmožnostih in prilikah potrudili, da iz nje izločimo po možnosti vse, kar jo v napredu zadržuje, njene dobre lastnosti pa da še izboljšamo.

Jednota je skupina, katero tvori okrog 200 društev in nad 20,000 članov. Noben posamezni član ali posamezno društvo ni Jednota. Zato je potrebno, da imamo pri vseh nameranih ali priporočanih izboljšavah vedno v mislih tisto, kar bi moglo koristiti večini članov. Zastopniki članstva na konvenciji bodo iz različnih dobrih priporočil izluščili najboljše, bodo jih pretehtali z ozirom na državne postavbe in na splošne razmere, nakar bodo z večino odobrili sistem bodočnosti. Več ljudi več ve in v izmenjavanju mnenj in pojasnil se bistrijo pojmi. Učiti se moramo vsi, dokler živimo.

Glavni odbor pričakuje, da se v kampanji za pridobivanje novih članov udeležujejo po možnosti tudi vsi člani odraslega oddelka. Pridobljene nove člane naj kreditirajo kateremukoli mladinskemu kandidatu svojega društva.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
zavoženih korporacij, je vse pravilno in ustavno.

Neki bogati princ v Indiji je v proslavo svojega vladarskega jubileja ukazal zaklati tisoč volov in deset tisoč ovac, katere so podaniki hvaležno pojedli. Tisti princ ni niti malo civiliziran. Civilizirani vladarji ukažejo v proslavo raznih jubilejev pobiti desetstisoče ali stotisoče vojakov.

O mrevrenju uboge slovenske tukai in v starem kraju je nedavno neki kolega v Chicagu napisal zanimiv članek, resničen in zabaven obnem.

V zaključnem odstavku izjavlja, da mi v Ameriki se ne bomo prav nič poboljšali, ampak še stokrat poslabšali. Tudi mi da hočemo imeti svojo svobodo in svojo individualnost. Če je jezikovna anarhija dovoljena v stari domovini, mora biti priznana tudi v materialistični Ameriki.

Podpora! Jaz bi od svoje strani k temu dostavil le, da mi v Ameriki še dolgo ne bomo imeli korajže rabiti take slovenske, kakršne se v gotovih poročilih dosledno poslužujejo ljubljanski listi. Na primer:

"Zaradi dogovora glede rednih lahkotletskih treningov (gimnastičnih v dvorani in cross-country na terenu) sklicuje sekcijski odbor sestanek aktivnih lahkotletov."

"V privatnem kliringu so se avstrijski šilingi ponovno dvignili. Nemške kompenzacijske marke so se v Ljubljani malo popravile."

"Spet nonstop vožnja Ljubljana - Zagreb - Beograd. Danes dopoldne bo startal v Ljubljani član beograjskega avtokluba Nedič, ki hoče prekositi rekord zagrebskega avtomobilista inž. Huga."

Preteklo bo še mnogo vode, vina, piva in žganja po naših jezikovno razmrevrenjih dolinah šentflorjanskih, predno bomo "startali" z negovanjem takih cvetk po naših ameriško-slovenskih časnikarskih vrtovih.

Za letošnji god mi je samo en prijatelj čestital in, med nami povedano, bil sem prav vesel, da ni bilo več čestitk. Na moj god najrajši pozabim in imam dober vzrok za to. Kaj si morem pomagati, če so mi pri rojstvu dali za vzornika in varuha tistega svetca, ki je bil in je menda še oficijelni varuh prešičev!

A. J. T.

NOVE PRIDOBITVE ZNANOSTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Stanford univerze je baje pronašel, da se ljubezen poraja v mali pituitarni žlezi v možganih in da nima srce z isto ničesar opraviti.

Dr. Oscar Riddle, mednarodno znani biologist s Carnegie instituta v Washingtonu meni, da je akcija sončne gorkote na vodo in razne kemične snovi producirala prvo življenje na zemlji.

Nov način zdravljenja naduhe (asthma), ki je baje prav uspešen in preprost, je opisal dr. Noel F. Shambaugh z južnocalifornijske univerze. Bolnik naj poklekne na stol, roki pa upre na tla. Ta pozicija spravi pljuca v tak položaj, da začne oseba kašljati, in kašelji izsilijo iz pljuca snovi, ki so odgovorne za naduho. Tako kašljanje je treba povzročiti za čas treh minut vsako jutro in vsak večer.

NEVARNI ČASI

Statistike kažejo, da se največ avtomobilskih nesreč pripeti ob sobotah in nedeljah, najmanj pa ob sredah. Največ avtomobilskih nesreč se pripeti med eno uro ponoči in šestimi zjutraj, najmanj pa med 6. in 7. uro zjutraj.

BENJAMIN FRANKLIN

(Nadaljevanje s 1. strani)

je bil v svojem 79. letu izvoljen v mestni svet Philadelphije in kmalu potem predsednikom Pennsylvanije. Mnogo let kasneje se je končno umaknil iz javnega življenja, ali ne v brezdelje. Organiziral je prvo protisuženjsko društvo na svetu in bil prvi, ki je v ameriškem kongresu protestiral proti suženjstvu.

Dne 17. januarja 1936 je preteklo 170 let, odkar se je rodil veliki American Benjamin Franklin. — FLIS.

O KRMLJENJU PTIC

(Nadaljevanje s 1. strani)

ganjkov vrtnic in drugih rastlin.

Krmlilne mizice se lahko namestijo blizu stanovanj in je zanimivo skozi okna opazovati male krilate, ki se zbirajo k prostemu kosilu. Krmljenje ptic v hudi zimi, pa je, kakor že gori omenjeno, priporočljivo tudi z gospodarskega stališča v protekcijo vrtnih in poljskih pridelkov.

V zimskem času je mnogim ljudem v zabavo tudi izdelovanje ptičjih hišic, ki se v zgodnji spomladi lahko namestijo po primernih prostorih na vrtu. Hišice se bodo polastile gnezdeče ptice, ki bodo okolico oživljale z živahnim letanjem in petjem, obenem pa bodo očistile vrtove rastlinskih škodljivcev.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

avgusta 1918 pa je iz vojaškega vezbaljšca v Mineoli, N. Y., nenadoma izginil in nihče ga ni več videl. Dne 8. avgusta 1918 se je neki Fred A. Adams vpisal v armado v Washingtonu, bil je prideljen letalskemu oddelku in poslan v Francijo, kjer si je prislužil več odlikovanj. Dne 3. januarja 1919 je bil častno odpuščen iz armade. Lani meseca decembra, ko je Fred A. Adams postopal po ulicah mesta Kansas City, Mo., se je nenkrat zavedel, da ni Adams, ampak Paul Calvin, ki je izginil leta 1918. Da pronajde, "kdo" je prav za prav, se je obrnil na zvezni vojni department, in odtisi prstov na dokumentih Calvina in Adamsa so dokazali, da spadajo isti osebi. Adams je po petnajstih letih spet postal Calvin in je kot tak tudi našel svojo mater.

SOVJETSKA RUSIJA, kateri preti nevarnost na eni strani od agresivne Japonske, na drugi strani pa od militarizirane Nemčije, se skuša pripraviti za vse slučaje. Njena stalna, dobro opremljena armada šteje 1,300,000 mož, v ozadju pa je deset milijonov izvežbanih rezervistov. V zadnjih letih je Rusija silno razvila svojo železno industrijo in tovarne za izdelovanje vojnih potrebščin. Na svojem ogromnem ozemlju ima tudi neizčrpne vire vseh potrebnih sirovin. Ze danes ima Rusija največjo stalno armado in največjo floto letal med vsemi državami, za v bodoče pa hoče to svojo pripravljenost še povečati. Vojaški proračun za leto 1936 je bil zvišan na skoro 15 milijard rubljev ali skoro tri milijarde dolarjev. Vojaški proračun Zedinjenih držav je v letu 1935 znašal nekaj nad pol milijarde dolarjev.

JUŽNOAMERIŠKI republikli Boliva in Paraguay sta končno potrdili mirovno pogodbo, ki je zaključila triletno vojno. Sovražnosti so sicer bile prenehale že meseca junija lanskega leta, toda izravnavati je bilo treba še mnoge nesporazume, kar je bilo dovršeno te dni, nakar je bila podpisana mirovna pogodba med obema republikama. Podpis pogodbe določa takojšno vpostavljenje diplomatskih odnošajev med obema državama in izmenjavo vojnih ujetnikov tekom enega meseca.

STATISTIKA Sueškega prekopa kaže, da imajo Italijani poleg velikanskih finančnih žrtev tudi silne človeške izgube, ki niti daleč niso v skladu z njihovim dosedanjim pridobitvami v Etiopiji. Po statistiki urada Sueškega prekopa je šlo od 25. junija do 25. decembra skozi Sueški prekop iz Afrike nazaj v Italijo 338 parnikov, ki so prepeljali skupni 35,697 ranjenčev in takih bolnikov, ki jih v italijanskih bolnišnicah v Eritreji in Somaliji sploh niso mogli zdraviti. Več ko dve tretjini je bilo na teh parnikih ranjenčev s težkimi poškodbami, kojih zdravljenje bo zelo dolgotrajno in od katerih bo najmanj polovica ostala za vse življenje invalidna. Nič boljši ni položaj bolnikov. Čeravno italijanske oblasti skrbno skrivajo vse podrobnosti, se je vendar le izvedelo, da boluje večina bolnikov na neki bolezni, ki jo zdravniki dosedaj je malo poznajo in za katero tudi nimajo uspešnega zdravila. Gre za neke vrste kugo. Po vsem životu se pojavijo hudo skeletni gnojni izpuščaji, ki se pod afriškim podnebjem sploh ne zacelijo. Zato so morali vse te bolnike prepeljati v Italijo.

Italijanska uradna poročila so doslej vedno navajala prav neznamna števila ranjenčev ob priliki raznih spopadov z Etiopci. Statistika Sueškega prekopa pa kaže čisto drugo sliko. Omenjena statistika tudi beleži, da je med 25. junijem in 25. decembrom šlo skozi prekop 445 italijanskih ladij, ki so prepeljale v vzhodno Afriko 246,361 vojakov in delavcev, 24,287 mezgov, 770 velbdlov, 1,481 tovornih avtomobilov, 268 letal, 40,343 ton municije, 39,655 ton gradbenega lesa, 44,496 ton slame, 11,775 ton cimenta, 13,309 ton opojnih pijač, 4,491 ton žvepla, 19,000 ton mesa, 1,360 ton vžigalic, 29,000 ton najmočnejših eksplozivov, 7,483 ton zažgalnih bomb, 250,7757 ton orožja, 29,537 ton bencina, 9,564 ton petroleja, 27,820 ton olja za pogon avtomobilov in tankov, 3,298 ton mazilnega olja in 9,000 ton pitne vode. Pristojbine, ki jih je morala Italija plačati Sueški družbi za te transporte, so znašale 1,432,508 angleških funtov.

ODMEVI IZ RAZNOGOSTANJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

kandidat. To je Aleksander Čuric, ki ima že preko 23 let efektivne državne službe in ki si je pridobil kvalifikacijo za sodnika kot samouk. Doma je iz male vasi Crvena jabuka in voči mladost je preživel kot vsaki pastir. V ljudsko šolo ni hodil, sam se je naučil pisati in čitati in kot samouk je tako napredoval, da je položil izpizte za sprejem v pisarniško službo pri sodišču. Konec leta 1919 je postal pisar bitolskega sodišča. S študiranjem je nadaljeval in ko je bil star 32 let in že oče dveh otrok, je kot privatist dovršil prvi razred gimnazije. Profesorji so se čudili, ko se jim je prijavil tak učenec ter izjavil, da študira zaradi tega, ker hoče na vsak način postati sodnik. V petih letih je dovršil gimnazijo in napravil maturo, v 4 letih pa je z dobrim uspehom končal pravne studije.

Krvava bitka zaradi otmece. V novopazarskem srezu je prišlo do krvave bitke med vašani iz vasi Potreba in Gjerekali zaradi otmece lepega arnavtskega dekleta Derviša Zukovičeva. Derviša je imela svojega izvojenca, starši in sorodniki pa so jo hoteli dati nekemu bogatemu Arnavtu, ki je želel eno ženo. Derviša je obvestila svojega izvojenca, ta je najel ne-

Jugoslovsanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odtsek:

Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POLIOTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasillo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDRUŽEVALNI ODBOR

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio.
1. odbornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Vse stvari, tikajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, slavi na pošiljate pa na glavnega blagajnika. Vse priitoke in prisilje naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnice in bolnišnice sprejela naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročila nečlanov in ispravnih slovo naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Jugoslovsanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovsanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in lahko hoče postati njen član, naj se zloži pri tajniku lokalnega društva ali pa pri glavnem uradu. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani belega slovo. Neodaje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanajo lahko v mladinskem oddelku do 18. leta. Postopnina za oba oddelka je gratis.

Premoenje znaša nad \$2,000,000.00. Odrasli oddelk je nad 108% solventen, mladinski pa 478%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLJENE ČLANE ODRASLEGA IN MLADINSKEGA ODDDELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelji deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrada
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrada

kaj sorodnikov in prijateljev, da so dekle odpeljali v njegovo hišo. Sorodniki odvedenega dekleta in zavrnjeni snubec so organizirali drugo četo in napadli hišo, kamor se je zatekla Derviša. Vsi možje obeh vasi in tudi nekatere žene so se znašli kmalu v bojnem metehu. Na obeh straneh so bili mrtvi in ranjeni. Mrtvih je 9 mož in fantov med ranjenci pa je tudi mlada Derviša. Pred orožniki, ki vodijo preiskavo, nočejo bojnevniki ničesar izpovedati. Otmece spadajo pač med stare arnavtske običaje, njen tragičen zaključek pa smatrajo vsi resignirano za naključje usode.

"Doktor" s 30 imeni — v kehi. Mariborska policija je zaprla 29 letnega Zida Julija Friedmana, ki je pristojen v Dunavsko banovino. Radi različnih prevar ga poznajo po vseh državah, kjer se je izdal za doktorja in odvetniškega koncipijenta. Nastopil je pod 30 raznimi imeni in so ga izgnali iz Belgije, Francije, Avstrije, Nemčije in drugih držav.

Strasno razbojništvo v pančevski okolici. V vasi Starčevu pri Pančevu so neznani razbojnikni vdrli v hišo kmeta Haleja. Starega gospodarja so ustrelili, njegovo ženo pa zaklali. Zločin je bil izvršen zaradi tega, ker se je po vasi govorilo, da sta Halejeva dobila denar iz Amerike.

Dopisnik beograjske "Politike" v Anki je imel daljši razgovor z abesinskim diplomatom Markosom, ki v Anki zastopa svojo domovino in bo v kratkem akreditiran kot diplomat tudi v drugih balkanskih državah. Abesinija ima zdaj samo še tri prava poslaništva v inozemstvu: v Londonu, Parizu in Washingtonu. Poslaništvo v Rimu je bilo zaprto takoj v za-

Zgodba o zaplenjenem avtu. Mariborska policija je zaplenila avto, ki sta ga kupila nek obrtnik in neka kuharica. Oba nekaj mariborski tvrđki. Oba prispevala hranilno knjižico v vlogo 30,000 dinarjev, on pa kuharici predložil potrdilo plačanik 35,000 dinarjih. Obrtnik obljubljal poroko, dogovor je bil osterparjena, ker nima denarja za avto, ki ga je obljubil. Dinarjev. Policija je izvršila zaplenitev vozila.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

A Momentous Year

In September of this year our Union shall hold its fifth regular quadrennial convention at Cleveland, Ohio. Delegates representing every lodge shall be in attendance to discuss and pass upon whatever changes shall be deemed necessary in our present by-laws, and to map out a policy to be pursued during the next four years.

The year 1936 truly is a momentous one for our members. It shall be interesting to observe the number of English-speaking delegates present at the next convention, and what they shall offer on the convention floor. Although the discussions shall be conducted in the Slovene tongue sufficient interpretation shall be made if necessary, to acquaint all English-speaking members with the proceedings.

At the last national SSCU assembly held in Indianapolis, Ind. in 1932, the English-speaking delegates evidently were sufficiently versed in the Slovene tongue to understand the daily sessions, as no protests were registered to the contrary.

During the interval of some eight months which shall elapse between now and September, 1936 what shall be the attitude of our English-speaking members towards the convention? Will they discuss any proposed changes in our by-laws at their regular monthly meetings? Let us hope so.

Judging by the various contributing articles published in the English section of Nova Doba, the year 1936 shall witness a determined effort by several branches to reach new heights in the membership drive.

The Electronics lodge, No. 228, of Cheswick, Pa. inaugurated a novel campaign of its own to increase the number of enrollees. The Electronics expressed a hope that the present campaign offered by our SSCU for securing new members shall remain in effect during 1936.

Athletic programs to be pursued by individual lodges should help considerably in persuading promising candidates for membership; particularly since the sports fund is available to assist locals in promoting athletics and securing new members.

Some individual members are of the opinion that sports play a too prominent part in the lodge's program. They argue that more emphasis should be stressed on the lodge's primary purpose for existence: To promote a brotherly feeling among the members; to impress upon them the fraternal insurance idea.

Such a contention is justified if the local members meet only with the expressed view of arranging programs of entertainment, including sports, and place in the background the underlying lodge idea.

However, where sports are engaged merely as an outside attraction, to indicate to the neighborhood that the local SSCU branch is wide awake and active, combined with efficient discussions of general welfare to the lodge and division at the monthly meetings—then the program of diversified activity is an important element to the local branch.

Common sense teaches us that all members of the lodge cannot play on the basketball and baseball teams. Some are naturally fitted to play the game while others prefer to stand on the sidelines as spectators. Both member-players and member-spectators play an integral part in the athletic program, since the players need a boost from the spectators, and the latter need the team as a spectacle.

According to the supreme secretary's report published in last week's English section of Nova Doba, several new lodge secretaries were elected for the year 1936. It may be noted that perhaps several new faces shall also be seen behind the speaker's tables at the regular monthly lodge meetings.

Those elected to the lodge office for the first time especially shall appreciate the united co-operation of the lodge members. Theirs is not a simple task, and those who have held offices realize the perplexing problems confronting even the experienced administrative board.

Faced with the many details which must be worked out each month, the administrative board appreciates the assistance rendered it by the individual members. And the latter, to their surprise, will find that serving on committees has its compensations in the form of becoming better acquainted with the individuals that make up the lodge.

For Enrolling New Members

- Our SSCU offers the following cash awards for securing new members:
- \$4.00 for each new member enrolled for a \$2,000 death benefit.
- \$3.50 for each new member enrolled for a \$1,500 death benefit.
- \$3.00 for each new member enrolled for a \$1,000 death benefit.
- \$1.50 for each new member enrolled for a \$500 death benefit.
- \$1.00 for each new member enrolled for a \$250 death benefit.
- 50 cents for each new juvenile member.

Happy-Go-Lucky Notice

Barberton, O.—Meeting date for the Happy-Go-Lucky Lodge has not been changed and meeting is still held on every first Monday of the month. The next one is Feb. 3.

Please keep in mind the ruling made at the December meeting. A fine will be imposed on all those members who do not attend at least one meeting every three months.

Dues may be paid at my home any day in the week after 3:30 or at any time Saturday or Sunday.

Don't forget the next meeting, which is to be held at my home, 74 - 14th St. N. W., on Feb. 3 at 7:30.

Mary A. Hiti, Sec'y,
No. 195, SSCU.

School Days Are Here Again

Canonsburg, Pa. — That's what you'll think when you will attend the three-in-one party that is to be sponsored by the Jefferson Collegians lodge, No. 205, SSCU. This gala affair is to take place on Sunday, Feb. 2 starting at 6:00 p. m. until ??? You can use your own judgement when you would like to go home.

The party will be held at the home of the writer, 504 Griffin Ave. The three doings to take place are as follows:

1—Card games such as euchre, pinocle and bridge will be played and suitable prizes will be awarded to the winner for each one of the games mentioned.

2—The main event of the evening will be the spelling bee contest. By the way has everyone who has heard of this looked into their little brothers or sisters spelling book so that they can brush up on their words and stand a good chance of going home with the title and prize as the party's best speller? There will be two prizes awarded, one for the ladies and one for the men.

3—Believe it or not, free beer will be served from the time the party commences until there is no more. (No awards for beer drinking.)

A delicious party plate will be served some time during the evening. There you have it, ladies and gentlemen, all three big offers for the price of one. The admission is fifty cents for the men and twenty-five cents for the women. A royal good time is in store for all that will be there and if you are not present, you will never forgive yourself for staying away.

Every member bring a friend or two and our motto is: Come one, Come all. I'll be seeing you.

Louis Polaski, Jr., Sec'y.

Searing Unnecessary

It is a long-standing belief that it is necessary to sear the dinner roast if the juices are to be kept in the meat. This is a mistaken idea, according to Belle Lowe, cookery expert of Iowa State College. Just as moist meat is obtained when cooking is accomplished without searing. Roasts should be cooked uncovered at a temperature of from 300 to 350 degrees Fahrenheit. A higher temperature results in a greater loss of meat juices.

BRIEFS

St. Michael Lodge, No. 40, SSCU, of Claridge, Pa. will hold its biggest dance of the year on Saturday, Feb. 29, at the Slovene National Home. A first-class orchestra has been secured to furnish music for the occasion. The lodge will hold a meeting Friday, Jan. 31, at the Slovene National Home to map out an athletic program for this year.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, of Cleveland, O. will hold a Valentine dance Saturday, Feb. 15, in the Slovene Auditorium on St. Clair Ave. Ed Guenther and his orchestra will furnish the music. Dance will start at 8 p. m.

Slovene Sokols of Cleveland, O. will stage their annual exhibition of calisthenics and gymnasium drills Sunday, Feb. 2, in the auditorium of the Slovene National Home on St. Clair Ave. Program will begin at 3 p. m. As in past years, the exhibition is expected to draw a large crowd. A dance will follow the exhibition.

Yugoslavia is one of the five nations who entered into an airtight arrangement to give each other armed aid if Italy attacks them because of sanctions. The other four nations are: Britain, France, Greece and Turkey.

Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, of Denver, Colo. members are holding their anniversary party and dance on Feb. 1. It will commence at 7:30 p. m. Only those having invitation, which can be obtained from a lodge member, will be admitted. This affair will be held at 4464 Washington Ave.

Jefferson Collegians Lodge, No. 205, SSCU, of Canonsburg, Pa. will stage a 3-in-1 party this coming Sunday, Feb. 2, at the home of the lodge secretary, Louis Polaski Jr., 504 Griffin Ave. Members and friends are all invited. The admission for ladies is 25 cents and for the men 50 cents.

John P. Lunka and Mary Arko of Cleveland, O., both members of our SSCU, were united in matrimony Saturday, Jan. 25. Bro. Lunka is the secretary of Betsy Ross Lodge, No. 186, and Sister Arko was formerly treasurer of George Washington Lodge, No. 180. We extend our congratulations to the newlyweds and wish them success and happiness.

Hot Dog!

"Yes," said the cheerful one, telling of a harrowing experience, "we had reached the place where we had eaten the last dog."

"It must have been terrible!" exclaimed the fair listener.

"It was," he said; "they didn't even have mustard to put on it, and it was at least twenty miles to the next stand."

And the Tone of Voice?

Mrs. Figg: Does your husband ever pay you compliments?

Mrs. Fagg: Well, sometimes he says, "You're a nice one!"

A Dream Come True

By Stan Progar, Pres., No. 228, SSCU

Springdale, Pa.—There are times in our life when we al dream of something big—gaining recognition and having people say, "There he goes. Yes, that's him." Oh, yes you have. We all are guilty of this offense. Even so, the determined superintendent of the Russellton coal mine, subsidiary of the Republic Iron and Steel Corp., Robert McVicker.

A Perfect Record

For some time his cherished dream was of completing a year's work with a perfect accident record. Impossible for a coal mine, you may say. No. Not to a determined superintendent. For years he strived to attain this goal. Making safe working conditions for his workers dwelled uppermost in his mind. Meetings held quietly were held throughout the years. Men were compelled to receive first aid training, and criticism for better safety was readily received. "Safety first, then clean coal," was his slogan. Yet as the years rolled by, Bob, as he is called by his employees, waited patiently for his dream to materialize. Little did he know that when the new year approached in 1935 this was to be his year. And when the night shift completed their toils the night of Dec. 31, 1935, without a major injury or fatal accident, the long hoped for time arrived. His dream came true. A perfect accident record.

Cold Coal Facts

During the year 1935, 780 men were on the pay roll. In the 236 work days, 1,236,540 man-hours were worked, which produced 931,832 tons of coal. This was the most coal ever mined at Russellton in a single year.

Only 1,092 man-hours were lost because of minor injuries, such as cuts, bruises and sprains. Of the 780 men, 22 minor injuries were recorded, each with a lost time average of seven days. For each minor accident that occurred, 42,356 tons of coal were mined.

The last fatal accident occurred Oct. 26, 1934. From that day until Jan. 1, 1,092,877 tons of coal were mined without a fatality or a major injury. Coal is still being mined which will undoubtedly heighten the record.

The Russellton mine is claiming an all-time safety record of all mines in the country and hopes to be so recognized by the U. S. government.

Safety Odds

When one stops to consider under what odds the coal miner works, he must take off his hat and salute this record. Every day the coal miner enters the mine under a 10 to 1 odds of coming out scratchless. Dangers lurking about are numerous, so all workers must be alert continuously. To complete a perfect work day, the Russellton mine operates under 7800 to 1 odds. Is it any wonder that we salute Robert McVicker and his co-workers for their marvelous record?

1st Hollywood Blonde: Are you going to Peggy's wedding?
2d Ditto: Of course. You know very well that I always go to Peggy's weddings. I've only missed three altogether.

Hawkeye Air-Waves

Ely, Minn.—The St. Barbara's Hawkeyes No. 200, SSCU started the New Year with a bang at their meeting on Friday Jan. 17 at the Slovene home, Ely, Minn.

Reports show that the motion picture "Calm Yourself" sponsored by the Hawkeyes was a success and increased the bank account of the organization to a considerable extent. The revived Hawkeyes made a resolution to lead all SSCU lodges in Ely and probably the lodges of the entire Union on the basis of activity during the ensuing year. The Hawkeye membership deeply resents the rating of Little Stan, member of the Gophers of Ely. In an issue several weeks ago, he rated the

Hawkeyes as being the least active of all Ely lodges. I think that we shall prove ourselves otherwise.

Another recording secretary was elected to take the place of Olga Poljance, who resigned the position because of her many various outside activities. Sister Poljance is a reporter for the Ely High Lites, a high school publication, and the Ely Miner, an Ely weekly newspaper, besides being connected with various school activities such as the debate team. Dorothy Merhar was elected to this office.

This makes the final slate of officers for the coming year as follows: Anton Zaverl, president, John Simonich, secretary, Anton Klemensich, treasurer, Dorothy Merhar, recording secretary.

An entertainment committee for the following three months was appointed. This committee consists of Mary Dragosh, chairman, Edward Dragosh, Joe Vidmar, Rose Golob and Elizabeth Mertel. This committee is composed of very active and talented members and we hope to have some fine entertainment at our next meeting and all succeeding ones.

Immediately after the meeting, dancing began to the music of two accordionists, Jerry Lenich and Frank Ezar. A delightful program was also presented. The outstanding features being an amateur night performance by the members and a crooner.

Mr. Jerry Schaefer, the crooner, from Chicago, Ill., rendered several popular hit tunes of the day in a very pleasing manner.

The features of the amateur show were as follows: John Simonich, the idol of the air waves, also our star reporter, sang that well known ballad "How Dry I Am."

Frank Miklausich, a robust lad who made an attempt to imitate Amos and Andy.

John Stuckel with his splitting jokes would even shame such famous personalities as Eddie Cantor, Joe Penner, and Jack Benny.

We hope to have another of these amateur shows again. Refreshments were then served and dancing continued until Big Ben struck one.

In order to acquaint members of our Union with some of our members this commentator each week will present a short account of some members, activities etc. These articles will be alternated each week between the male and female members of our lodge. This week we will start off with our president, Anton Zaverl.

Anton Zaverl, president of the Hawkeyes, is one of our most prominent and active members. Brother Zaverl graduated from Ely high school in the class of 1933. He is donating his ability to the Hawkeye cause. Tony is a calm, good natured young fellow with a pleasing personality. A person with a great deal of ambition and originality. We think he is the ideal type to bring the Hawkeyes to prominence during this coming year.

Additional news by the sports reporter will also be found in this issue. The next monthly meeting will be held February 21 at the National home at 7:30 p. m. All members be sure to be there.

Dorothy Merhar, Rec. Sec'y.

Colorado Sunshine Dance, Feb. 1

Denver, Colo.—Our January monthly meeting was well attended, I am glad to announce. Above all, I'm pleased to say that all of the new and re-elected officers were present to take their oath. Now all is set for a big 1936 and a bigger Colorado Sunshine Lodge.

When this issue of Nova Doba reaches the Colorado readers it will be Feb. 1. I still have the opportunity to remind our readers of our big anniversary party and dance which will take place on the night of Feb. 1, commencing at 7:30 o'clock.

The committee in charge is carefully attending to everything that is necessary for such an affair. Also all of the members of our lodge are constantly on the job inviting friends personally.

This being a last day notice, we again wish to announce to those whom we may have overlooked that all you have to do is to see one of our members and you will be furnished with an invitation. Everyone must present an invitation before they will be admitted. Don't forget that it will start at 7:30 p. m., the address is 4464 Washington St. and that our date is Feb. 1.

We will be looking for you.
Albin J. Petelin, Sec'y,
No. 201, SSCU.

National SSCU Athletic Board

MINNESOTA

Joseph Kovach, 342 E. Sheridan St., Ely, Minn., Lodge No. 1.
Anton Zaverl, R. 1. Box 59, Ely, Minn., Lodge No. 200.

PENNSYLVANIA

John Regina, Box 32, Claridge, Pa., Lodge No. 40.
Emanuel Pezdirc, 361 River St., Reading, Pa., Lodge No. 61.
Louis Polaski Jr., 504 Griffin Ave., East Canonsburg, Pa., Lodge No. 205.
Stan Progar, 318 Rosslyn Ave., Springdale, Pa., Lodge No. 228.

OHIO

Frank Drobnic, 6417 Varian Ave., Cleveland, O., Lodge No. 180.
George Kovich, 364 E. 161st St., Cleveland, O., Lodge No. 186.
John Laurich, 15717 Saranac Rd., Cleveland, O., Lodge No. 188.
Frank E. Glavic, 26 Prospect St., Struthers, O., Lodge No. 229.

ILLINOIS

Lawrence Petrovic, 825 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill., Lodge No. 94.

COLORADO

Victor Gloven, P. O. Box 206, Salida, Colo., Lodge No. 224.

NEW YORK

Ernest C. Palcic, 46 Palmer St., Gowanda, N. Y., Lodge No. 222.

WEST VIRGINIA

Tony Sluger, Thomas, W. Va., Lodge No. 106.

DOPISI

Detroit, Mich. S tem vabim in prosim vse članice našega društva...

Trinidad, Colo. Člane in članice društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Namivo je čitati poročila naših federacij...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Detroit, Mich. Članice našega društva sv. Petra, št. 84 JSKJ...

Pittsburgh, Pa. Na redno mesečno sejo našega doma, ki se vrši v sredo, dne 2. februarja ob 8. uri popoldne.

Pennsylvanije, tikajoče se Narodnih domov in društev. Čas je prišel, ko nas razmere silijo proučevati današnje probleme in za bodočnost delavstva...

Družjenje obrtnikov v Skofji Loki, ki ga vodi mizarški mojster g. Ivan Lotrič, je sklenilo prirediti drugo leto veliko razstavo za vse škofovsko sodno območje s Selško in Poljansko dolino, v Žirni.

Stara Kanjiža je dobila novo ime — Pavlovgrad. Občinski odbor Stare Kanjiže je imel nedavno slavnostno sejo, katere so se udeležili predstavniki vseh nacionalnih in kulturnih organizacij ter zastopniki vojaških in civilnih oblasti.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV Z vinom so gasili v vasi Zleginji v župskem srezu. Gorelo je veliko skladišče vinskega trgovca Vasiča in bila je nevarnost, da se bo požar prenesel na velik kompleks poslopij.

V zadnjem trenutku rešena iz goreče hiše... V Krembergu pri Sv. Anji v Slov. goricah je zajel ogenj viničarijo posestnika Ferdinanda Zvera. Priletna viničarja sta trdo spala, ko je nad njima že gorela streha.

O'strašen zakonskem peklu je razpravljalo sodišče v Smederevu. Kmeta Živanovića iz Smederevske okolice je obsodilo na 4 mesece zapora, ker je svoj ženi ostrigel lase, obril obrvi, jo pretepal ter ščipal s kleščami.

Najstarejši zemljevid Bosne in Hercegovine je podarjen sarajevskemu muzeju. Dansko poslanstvo v Beogradu je obvestilo vodstvo sarajevskega muzeja, da je znani danski arheolog Einar Duggve, velik prijatelj Jugoslovanov, poklonil sarajevskemu muzeju zemljevid Hercegovine, ki je bil izdelan v 17. stoletju.

Krava na strehi. Malo čuden pa vendar resničen dogodek se je primeril nedavno v Toplicah pri Zagorju. G. Bajcar, lastnik valjčnega mlina, ima nad posloplem strm travnik.

Smrt moža, ki je popil na dan do 20 litrov vina. V Vrhu je bila obveščena policija, da je nagle smrti umrl Josip Ederhart, ki je že kakih osem dni zaprt v svoji hiši pil na žive in

mrtev in baje popil na dan do 20 litrov vina. Pred 8 dnevi se je skregal s svojo ženo, jo nagal iz hiše in hišo zaklenil. Sosedje so mnogokrat trkali na njegova vrata, mož pa ni nikogar sprejel. Bil je pijan noč in dan. Oni dan so sosedje preko plotov videli, da leži na dvorišču in da se ne gane. Ko so prišli do njega, je bil že mrtev.

Živ in zdrav je prisostvoval obletnici svoje smrti. V vas Subsko pri Jagodini se je vrnil 40 letni dmnar Dobrovjov Jevremović baš na dan, ko so njegovi bratje in sorodniki pripravili običajno pobožnost za obletnico njegove smrti. Dobrovjov je sezonski delavec ali "pečalbar."

Strašna rodbinska tragedija. Iz Stare Pazove so privedli v zapre okrožnega sodišča v Sremski Mitrovici kmeta Janka Kasača, ki je v napadu blaznosti umoril svojo ženo, mater osmih otrok. Janko in njegova žena sta že 20 let živela v srečnem zakonu, ko je mož pred nekaj leti začel kazati znake slaboumnosti.

Oče in dva otroka so zgoreli v hiši. Dva mala otroka in njih oče Ljubomir Andjelković iz vasi Mlanče blizu Raške so storili grozno smrt v plamenih svoje hiše. Preden je zaspal, je Ljubomir močno zakuril s štedilniku, ki pa je v ponor, ko so trdno spali, odprl in se je žerjavica vsula po raznih predmetih, ki so se takoj vneli.

Tudi Zgečev Miha je bil lukar. Pol življenja je prebil na svojem vozu, potujoč s svojim ljubim lukom po svetu. Zato je bil zanj tako strašno ko je moral k vojakom. Za fronto ni bil sposoben, poslali so ga v Pulj. Tu so mu v silnem dolgočasju in hrepenenju po luku in lukovi deželi minevali dnevi, dokler mu ni nenadoma zasijala sreča lepšega življenja.

Lepega dne je dal stotnik postaviti ves polk v pozor. "Na fronto!" je šlo od ust do ust. Toda stotnik jim je samo povedal, da se mu je posrečilo pridobiti za polk precejšen vrt, ki bi ga bilo treba zasaditi tako, da bi imelo moštvo od njega čim več koristi.

Stirje so stopili iz čete, med njimi tudi Zgečev Miha. Stotnik jih je sprejel in jim izročil vrt. A "vrtnarji" se niso mogli zediniti. Ljubljancem je hotel ves vrt posaditi s petršiljem, Goricancem pa s melonami. Prekmurcem s papriko, Zgečev Miha pa s čebulo. Ni jim preostalo drugega,

kot da so si vrt razdelili v štiri enake dele. S svojo četrtino je smel vsakdo svobodno in neomejeno ravnati po svoji volji in svojih sposobnostih. Zgečev Miha je takoj — bilo je v začetku pomladi — pisal domov po lukey. Poslali so mu najlepšega in toliko, da bi bili lahko posadili še ostale tri četrtine.

Zdrženje obrtnikov v Skofji Loki, ki ga vodi mizarški mojster g. Ivan Lotrič, je sklenilo prirediti drugo leto veliko razstavo za vse škofovsko sodno območje s Selško in Poljansko dolino, v Žirni. Sestavil se je poseben odbor, ki bo vodil pripravo. Razstava bo nameščena v vseh prostorih nove škofovsko-loške šole, meščanske in osnovne. Na ta način bo zavzemala 20 velikih sob z risalnicami, in bo torej pravcati škofovski velesejem.

Pokojni Dragotin Lerman nima v Kreševu nobenega sorodnika, njegov grob pa je vsako nedeljo okrašen s svežim cvetjem. Cvetje prinašajo na grob kreševska dedeta, zakaj Lerman si je v tem kraju s svojim delcem in blagim značajem postavil najtrajnejše spomenike. Dragotin Lerman se je rodil leta 1863 v Požagi, umrl pa je 12. junija 1918 v Kreševu.

ta 1863 v Požagi, umrl pa je 12. junija 1918 v Kreševu. Njegovo življenje je roman, za kakršnega bi pisatelj potreboval precej fantazije. V Slavovski Požegi je bil Lerman trgovski pomočnik, v svet pa je krcnil že okrog leta 1880. Seznanil se je z nekim angleškim novinarjem ter se pridružil Stanleyjevi ekspediciji v Afriko. Od leta 1882 do leta 1896 je bil Lerman v Kongu. Svoje domovine ni nikdar pozabil in domačim muzejem je poslal razne zanimivosti iz Afrike. Njegovo delovanje je bilo tako zaslužno, da so ga imenovali za generalnega komisarja belgijskega Konga. Ko je bil upokojen, je leta 1912 prišel v Kreševo in takoj se je lotil dela, da bi odkril in izkoriščal rudnike zlata, ki so jih v srednjem veku spravili v obrat saški rudarji. Pri bosanskih frančiškanih je Lerman o tem delovanju našel v starih spisih zanimive podatke. Dela pa se je lotil v glavnem zaradi tega, da bi mnogostevilnim revežem v Kreševu in okolici oskrbel nekaj zaslužka. Pred vojno je rude pošiljal v preiskavo v Pariz in Belgijo in dobival je ugodne analize. Ko so bile izvršene velikopotezne priprave za izkoriščanje starih rudnikov, je izbruhnila vojna in vse čelo je bilo ustavljeno. Večina rudarjev je šla na fronto in Lerman je imel le še malo svojih pomočnikov. Zaradi svojih zvez z Belgijo pa je bil tudi sumljiv in oblasti so mu ovirale delo na vse mogoče načine. Vse svoje prihranke je vložil v rudniški obrat in s svojimi delavci je živel kakor najboljši prijatelj. Nekdanji kreševski rudarji se še sedaj živo spominjajo svojega Lermana ter pripovedujejo o njegovih romantičnih doživljajih v Afriki. Spominjajo se tudi, kako odlične obiske je sprejemal Lerman pred vojno iz tujine. Obiskovali so ga ugledni francoski in belgijski znanstveniki in udeleženci nekdanjih afriških ekspedicij. Med vojno je mož sameval. Avstrijo je sovražil iz dna duše in, ker je bil zasledovan od ovaduhov, se je družil samo s preprostim ljudstvom in s svojimi rudarji. Namesto odličnikov iz Francije in Belgije je kmete in delavce gostil s šampanjcem, ki ga je imel veliko zalogo iz mirnih časov. Ko je umrl, je sodna komisija našla še 20 steklenic francoskega šampanjca.

Lermanovo dobrotljivost je poznala vsa okolica, vsem pa je bila vzor tudi njegova rodoljubnost. Večkrat je izjavil svojo željo, naj bi mu nad grobom zasadili lipo — simbol slovanstva. To se je tudi zgodilo.

ANTON INGOLIČ: LUKARSKA Tudi Zgečev Miha je bil lukar. Pol življenja je prebil na svojem vozu, potujoč s svojim ljubim lukom po svetu. Zato je bil zanj tako strašno ko je moral k vojakom. Za fronto ni bil sposoben, poslali so ga v Pulj. Tu so mu v silnem dolgočasju in hrepenenju po luku in lukovi deželi minevali dnevi, dokler mu ni nenadoma zasijala sreča lepšega življenja. Lepega dne je dal stotnik postaviti ves polk v pozor. "Na fronto!" je šlo od ust do ust. Toda stotnik jim je samo povedal, da se mu je posrečilo pridobiti za polk precejšen vrt, ki bi ga bilo treba zasaditi tako, da bi imelo moštvo od njega čim več koristi. Stirje so stopili iz čete, med njimi tudi Zgečev Miha. Stotnik jih je sprejel in jim izročil vrt. A "vrtnarji" se niso mogli zediniti. Ljubljancem je hotel ves vrt posaditi s petršiljem, Goricancem pa s melonami. Prekmurcem s papriko, Zgečev Miha pa s čebulo. Ni jim preostalo drugega,

kot da so si vrt razdelili v štiri enake dele. S svojo četrtino je smel vsakdo svobodno in neomejeno ravnati po svoji volji in svojih sposobnostih. Zgečev Miha je takoj — bilo je v začetku pomladi — pisal domov po lukey. Poslali so mu najlepšega in toliko, da bi bili lahko posadili še ostale tri četrtine. Zgečev Miha je v dobro vedel, da je pri vojakih prvo disciplina in ravne vrste, zato je uvedel tudi pri svojem luku pravi vojaški red. S pomočjo dveh vojakov in motvoza je posadil lukey v ravnih, v enakih razdaljah ležečih vrstah. Ko je čez dobra dva meseca opel svoj luk, je bilo videti pedenjen visoka sončno zelena stebena v ravnih vrstah, od katerih strani je človek pogledal. Povsod premočrtnost in enaka oddaljenost. Luk je raste kot stotnika v najlepšem pozoru. Nekaj dni pozneje je prišel stotnik nadzirat vrt. Ljubljancem, Goricancem in Prekmurcem so imeli na svojih gredah nepopisno zmedo, na Zgečevu četrtini pa je vladala najstrožja disciplina. Ko se je stotnik ustavil pred njegovo gredo, se je Zgečev Miha vzravnil in salutiral: "Pokorno javljam, 23,309 glav!" Stotniku, staremu rivo lasemu možu, ki je ljubil samo še red in disciplino, so prišle solze v oči ob pogledu na posebljeno, idealno disciplino, ki je sam že dolgo ni več mogel ustvariti. Pohvalil je Miho, mu stisnil v roke zlatnik za deset kron in ga še tisti dan poslal za štirinajst dni domov na dopust.

Blaz Jurko: MOJE DOGODIVŠČINE BOŽJA POT KLAVŽET Onkraj laškega Vidma je slavna božja pot Klavžet. Tja so nekoč vodili bčlnike, ki so imeli hudiča v sebi. Več desetih romarjev je potovalo skupaj. Vodil jih je kak nenavaden možak, nekaj vojvoda, ki je med potjo glasno molil, sicer pa za skupne zadeve rad pobiral denar tako, da je to že Klavžet. Kakor doslej po vseh cerkvah, bomo tudi tu črsali po kolenih okoli oltarja, prvi jaz, nato Anca, za njo vidva. Tako pojde nevede okoli oltarja, česar noben obsedeneec ne more storiti, ako ga satan prej ne zapusti. "Je že Klavžet?" je zbegana vprašala Anca. "Tja me satan ne pusti, tja ne smem!" "Se uro daleč je!" se lažemo. Tako smo se srečno priplazili pred oltar, kjer je bila izpostavljena sveta rešnja kri. Poklonili smo se Bogu in prosili za Ančino zdravje. Potem pa korajžno še naprej okoli oltarja brez zadržka! To smo bili veseli! Ko smo prilezli spet nazaj pred oltar, smo ugotovili, da vrag Ance nima več v oblasti, saj bi je sicer ne bil pustil hoditi okoli oltarja. Je torej spet zdrava, prosta, Klavžet jo je rešil! Strmelna je ob teh besedah, solze so jo zalile. Vsi smo se zahvalili za milostno pomoč, saj je bil naš namen dosežen. Veseli smo odrinili domov. Doma se je Anca docela pomirila, bila je spet najboljša, najrazumnejša gospodinja. Samo na polje ni marala več, kar dar je zunaj pihal prehud veter.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

Blaz Jurko: MOJE DOGODIVŠČINE BOŽJA POT KLAVŽET Onkraj laškega Vidma je slavna božja pot Klavžet. Tja so nekoč vodili bčlnike, ki so imeli hudiča v sebi. Več desetih romarjev je potovalo skupaj. Vodil jih je kak nenavaden možak, nekaj vojvoda, ki je med potjo glasno molil, sicer pa za skupne zadeve rad pobiral denar tako, da je to že Klavžet. Kakor doslej po vseh cerkvah, bomo tudi tu črsali po kolenih okoli oltarja, prvi jaz, nato Anca, za njo vidva. Tako pojde nevede okoli oltarja, česar noben obsedeneec ne more storiti, ako ga satan prej ne zapusti. "Je že Klavžet?" je zbegana vprašala Anca. "Tja me satan ne pusti, tja ne smem!" "Se uro daleč je!" se lažemo. Tako smo se srečno priplazili pred oltar, kjer je bila izpostavljena sveta rešnja kri. Poklonili smo se Bogu in prosili za Ančino zdravje. Potem pa korajžno še naprej okoli oltarja brez zadržka! To smo bili veseli! Ko smo prilezli spet nazaj pred oltar, smo ugotovili, da vrag Ance nima več v oblasti, saj bi je sicer ne bil pustil hoditi okoli oltarja. Je torej spet zdrava, prosta, Klavžet jo je rešil! Strmelna je ob teh besedah, solze so jo zalile. Vsi smo se zahvalili za milostno pomoč, saj je bil naš namen dosežen. Veseli smo odrinili domov. Doma se je Anca docela pomirila, bila je spet najboljša, najrazumnejša gospodinja. Samo na polje ni marala več, kar dar je zunaj pihal prehud veter.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

Blaz Jurko: MOJE DOGODIVŠČINE BOŽJA POT KLAVŽET Onkraj laškega Vidma je slavna božja pot Klavžet. Tja so nekoč vodili bčlnike, ki so imeli hudiča v sebi. Več desetih romarjev je potovalo skupaj. Vodil jih je kak nenavaden možak, nekaj vojvoda, ki je med potjo glasno molil, sicer pa za skupne zadeve rad pobiral denar tako, da je to že Klavžet. Kakor doslej po vseh cerkvah, bomo tudi tu črsali po kolenih okoli oltarja, prvi jaz, nato Anca, za njo vidva. Tako pojde nevede okoli oltarja, česar noben obsedeneec ne more storiti, ako ga satan prej ne zapusti. "Je že Klavžet?" je zbegana vprašala Anca. "Tja me satan ne pusti, tja ne smem!" "Se uro daleč je!" se lažemo. Tako smo se srečno priplazili pred oltar, kjer je bila izpostavljena sveta rešnja kri. Poklonili smo se Bogu in prosili za Ančino zdravje. Potem pa korajžno še naprej okoli oltarja brez zadržka! To smo bili veseli! Ko smo prilezli spet nazaj pred oltar, smo ugotovili, da vrag Ance nima več v oblasti, saj bi je sicer ne bil pustil hoditi okoli oltarja. Je torej spet zdrava, prosta, Klavžet jo je rešil! Strmelna je ob teh besedah, solze so jo zalile. Vsi smo se zahvalili za milostno pomoč, saj je bil naš namen dosežen. Veseli smo odrinili domov. Doma se je Anca docela pomirila, bila je spet najboljša, najrazumnejša gospodinja. Samo na polje ni marala več, kar dar je zunaj pihal prehud veter.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

Blaz Jurko: MOJE DOGODIVŠČINE BOŽJA POT KLAVŽET Onkraj laškega Vidma je slavna božja pot Klavžet. Tja so nekoč vodili bčlnike, ki so imeli hudiča v sebi. Več desetih romarjev je potovalo skupaj. Vodil jih je kak nenavaden možak, nekaj vojvoda, ki je med potjo glasno molil, sicer pa za skupne zadeve rad pobiral denar tako, da je to že Klavžet. Kakor doslej po vseh cerkvah, bomo tudi tu črsali po kolenih okoli oltarja, prvi jaz, nato Anca, za njo vidva. Tako pojde nevede okoli oltarja, česar noben obsedeneec ne more storiti, ako ga satan prej ne zapusti. "Je že Klavžet?" je zbegana vprašala Anca. "Tja me satan ne pusti, tja ne smem!" "Se uro daleč je!" se lažemo. Tako smo se srečno priplazili pred oltar, kjer je bila izpostavljena sveta rešnja kri. Poklonili smo se Bogu in prosili za Ančino zdravje. Potem pa korajžno še naprej okoli oltarja brez zadržka! To smo bili veseli! Ko smo prilezli spet nazaj pred oltar, smo ugotovili, da vrag Ance nima več v oblasti, saj bi je sicer ne bil pustil hoditi okoli oltarja. Je torej spet zdrava, prosta, Klavžet jo je rešil! Strmelna je ob teh besedah, solze so jo zalile. Vsi smo se zahvalili za milostno pomoč, saj je bil naš namen dosežen. Veseli smo odrinili domov. Doma se je Anca docela pomirila, bila je spet najboljša, najrazumnejša gospodinja. Samo na polje ni marala več, kar dar je zunaj pihal prehud veter.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

MOČ GODBE Splošno se priznava, da je moč godbe velika, toda tudi godbeni instrumenti se tu in tam dobro izkažejo. Dominiku Dessemone v New Yorku se je na vodi prevrnil čoln, v katerem se je vozil, in fant se je s pomočjo velike kitare, katero je držal v rokah, vzdržal na površju toliko časa, da je prišla pomoč in ga rešila iz vode.

Knut Hamsun:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

(Nadaljevanje)

No, če nobena koza ne manjka, potem Oline, hvala Bogu, ni nobene požrla. To me hudo veseli.

S tem ga je zmedla in pripravila do tega, da si stvar čim prej izbijje iz glave. Živine ni več preštela, tudi mu ni palo na um, da bi šel stit ocvet. Seveda Oline ni bila tako nemarna, nekako mu je gospodarstvo vodila, prav za prav oskrbovala živino, le precej neumna je bila, — pa s tem je škodovala samo sebi, ne pa njemu. Naj ostane še tukaj in naj živi, več itak ni bila vredna. Toda Izaku je bilo mračno in neveselo sredi takega življenja.

Minila so leta. Na strehi je zrasla trava, celo skedenj, ki je bil več let mlajši, je bil zelen. Domačinka v gozdu, poljska miš, je že davno slovesno ušla v šrambo za živeč. Sinic in drugih majhnih ptic je kar brečalo na naselbini, v rebri so bili tudi divji petelini, in še vrane in srake so priletele tjakaj. Alj najčudovitejše se je zgodilo v zadnjem poletju, od morja sem so prileteli galebi in se spustili na ta kos zemlje v puščobi. Tako znana je že bila naselbina med vsem stvarstvom. In kaj se vam zdi, na kakšne misli sta prišla Elizej in mali Sivert, ko sta ugledala galebe? O, bile so neznane ptice od daleč in jih ni bilo brez števila, samo šest jih je bilo, belih tičev, vsi čisto enaki; izprehajali so se okrog po poljih in tu pa tam kljunili po travi. — Oče, zakaj so prileteli sem? sta vprašala fantiča. — Ker so na morju pričakovali viharja. — Ah, kako nenavadno in skrivnostno je bilo to z galebi.

In še mnogo dobrih stvari je Izak učil svoja otroka. Zdaj sta bila toliko stara, da bi že morala v šolo, ali šola je bila doli v vasi, mnogo milj daleč, nedosegljiva. Ob nedeljah ju je Izak sam naučil abecede, ali kakim večjim naukom ni bil dorasel, ne, za kaj takega ta rojeni poljedelec ni bil ustvarjen. Katekizem, Zgodbe svetega pisma so zato mirno ležale na svoji stenski polici poleg hlebov kozjega sira. Tako, kakor je Izak puščal, da sta dorašala njegova otroka, je pač moral misliti, da je za človeka neznanje knjižne modrosti do neke meje moč. Oba fanta sta mu bila v srčno veselje; Izak je moral večkrat misliti, kako mu je njuna mati, ko sta bila še čisto majhna, prepovedala, da bi ju jemal v roke, češ da ima smolene roke. A, smola, najčistejša stvar na svetu! katran in kozje mleko in na primer mozeg — so tudi zdravi in izvrstni; a smola jelova smola — o, molčite!

Da, potem sta otroka morala životariti v nesnagi in nevednosti, vendar bila sta zala otroka, čeprav sta se le redkokdaj umila in mali Sivert je bil naravnost imeniten dečko; toda Elizej je bil bolj fin in bolj globok. — Da, ali kako vedo galebi, da grozi vihar? je vprašal. — Zbole, od vremena so bolni, je odgovoril oče. A vrhu tega od vremena niso nič bolj bolni kakor muhe, je nadaljeval, pa najsi že imajo karkoli, ali dobe protin ali se jih loti vrtoglavica ali kaj podobnega. Toda nikar nikoli ne bitja po muhi, potem bo le še bolj huda, je dejal. Ne pozabita tega, otroka! Brencelj je drugače, ta umre sam od sebe. Povsem nepričakovano se brencelj takega poletnega dne pojavi, in če ga ne opaziš takoj, ga že ni več! — Kje pa ostane? je vprašal Elizej. — Kje ostane? Mast se mu strdi in obleži!

Vsak dan več učenosti: Kadar skačejo otroci z visokih skal, naj drže jezik dobro za zobmi, da ne ugriznejo vanj. Kadar bodo veliki in bodo hoteli v cerkev s prijetnim vonjem, tedaj naj se naterejo z vraticem, ki raste v rebri. Oče je bil poln modrosti. Otrokom je pripovedoval o kamenih in o kreslinem kamenu, in da je beli kamen trši od sivga, pa kadarkoli da je našel kreslini kamen, je zmerom potem moral poiskati tudi kreslini gobo, ki jo je kahal v lugu in je tako iz nje napravil netivo. Potem je ukresal ogenj. Pripovedoval jima je o luni in je dejal, kadar lahko z levico sežeta v krajec, tedaj luna raste, kadar pa z desnico, tedaj luna vpada. — Ne pozabita tega, otroka! Le zelo redkokdaj je šel Izak v podobnih stvareh predaleč in tedaj je postal čuden in nerazumljiv: Nekdo se je spomnil pregovora, ki se je glasil, da je težje priiti kameli v nebesa, kakor pa človeku skozi šivankino uho. Drugič zopet, ko jima je pripovedoval o sijaju angelov, je dejal, da so angeli na svoje pete pribili zvezde mesto željbej. To je bil iskren, dobrodušen pouk, ki se je otrokom na naselbini prilagal, učitelj doli v vasi pa bi se bil smehljaj; Izakovim otrokom se je pri tem fantazija močno razvijala. Učil in vzgajal jih je za njihov lastni mali in ozki svet, kaj je bilo boljšega! V jeseni, ko so doma klali, so bili otroci silo radovedni; za živali, ki so morale priti pod nož, so se zelo bali in njihova srčeca so bila globoko potrta. Zakaj Izak je z eno roko držal žival, z drugo pa je nož zabodel vanjo, Oline je mešala kri. Zdaj je bil na vrsti stari kozel, ves bel in bradat, oba fantička sta kukala izza hišnega vogla.

Pa je to danes nemarna sapa, je dejal Elizej, se obrnil v stran in si obrisal oči. Mali Sivert je jokal bolj odkritosrčno, ni se mogel premagati, temveč je vzklilnil: Ah, ubogi stari kozel!

Ko je bil kozel zaklan, je stopil Izak k otrokoma in ju tako-le poučil: Kadarkoli gledata klavno žival, je ne smeta nikoli pomilovati in reči uboga žival. Zakaj potem je le še bolj trdoživa. Ne pozabita tega!

(Dalje prihodnjic)

Po 34. letih odsotnosti na obisku v stari domovini

Piše Mary Kershnik, Rock Springs, Wyo.

(Nadaljevanje)

Pred mojim odhodom iz Poljan sem dobila od družine žalostno vest, da je v Wyomingu umrla moja dolgoletna dobra prijateljica Lucija Kalan. Pokojna Lucija je bila dobra članica društva sv. Ane, št. 134 JSKJ, vse od ustanovitve društva do konca svojega življenja. Ko sem odhajala na obisk v Jugoslavijo, sem se v bolnišnici poslovila od nje, z upanjem in željo obeh, da se spet vidiva,

ko se vrnem. Zal, da se najini želji nista izpolnili. Vendar meni bo dobra prijateljica Lucija ostala vedno v najlepšem spominu. Vest, da je priminila gori omenjena moja prijateljica, me je globoko zadela. In potem mi je bilo nepopisno težko, ko sem se poslovila od groba mojega očeta. Pa je že tako na svetu, da tudi najlepši dnevi življenja niso čisto brez oblakov. Po odhodu iz Poljan sta mi

ostala še dva tedna časa, katere sem nameravala preživeti pri svakinji in nečakinjah v Ljubljani. Pa se moji računi niso obnesli. Iz Mokronoga na Dolenjskem sem dobila vabilo, da imajo zame nekaj posebnega ter da bo žalost in zamera, če ne pridem. Od Sv. Antona nad Rajhenburgom pa mi je pisala nečakinja Albina, ki je že pričela s šolskim poukom, da tam grozdi že zori in da ga moram priti pogledat in pokusit. Tako nisem vedela, kam naj jo uberem.

Končno smo se dogovorili, da gredo domači z menoj v Mokronog, in v nedeljo zjutraj smo se odpeljali z vlakom. Sorodniki v Mokronogu so nam pripravili celo "cheet" in nas sploh po kraljevsko postregli. Bil je krasen dan, pa smo z bistrimi konjičci prevozili vse okoliške vasi. Bili smo tudi na Zalogstni gori, ki je tam v bližini. Lega Mokronoga mi je prav ugajala in dopadla se mi je tudi okolica. Kar se pa prijaznosti in gostoljubnosti tiče, pa nimam besed, da bi se dovolj pohvalno izrazila. Tako mi je ugajalo vse skupaj in sem bila res vesela, da sem se odzvala vabilu v Mokronog.

Pred odhodom se domislil, da ne bi bilo napačno iti pogledat še Belo Krajino, ko sem bila že v osrčju Dolenjske. Z nečakinjo sva se torej odpeljali z vlakom v Trebnje od tam pa v Novo mesto, kjer sva prenočili pri gospej Saje. Drugo jutro pa naji je pobral v Novem mestu vlak in nas odpeljal proti Beli Krajini.

Kmalu, ko smo pokazali hrbet Novemu mestu, je postala pokrajina peščena in skalovita, clepšana s košatimi gozdovi. Vlak se je lovil iz predora v predor ter se ustavljal na postajicah, katere so krasile cvetlične grede. Zlati jutranji sonček je oblival pokrajino, ko se je vlak ustavil na prijazni postaji Semič. Iz doline se je videlo, kako so po prostranem pogorju posejane male hišice. Kaj takega še nisem nikjer videla, zato sem vprašala nečakinjo, čemu neki služijo te male gajbice.

Pa me je opozorila, da stoji te hišice razsejane sredi samih vinogradov, da so zidanice ali vinski hrami, kamor bo v jeseni spravljena zlata vinska kapljica, pridelana po teh brdih. Zanimivo je bilo opazovati tudi košata kostanjeva drevesa, obložena z bodečimi ježicami, v katerih so se skrivala sladka kostanjeva zrna, v tem času še nezrela, seveda. Mesto Semič in okolica sta se mi zelo dopadla, posebno zaradi bujnih vinskih trte in košatih kostanjev.

Druga večja postaja je Metlika, ki pa mi je ostala precej nepoznana, dasi ne po moji krivdi. Ko smo privozili tja, je ležala vse okoli taka gosta megla, da je bilo komaj videti do konca nosa. Ni kazalo torej drugega kot odpeljati se naprej proti Črnomlju. Tam je bilo vreme jasno in mesto Črnomelj se mi je videlo precej prijazno, ker je prijetno razprostrto na ravnini.

Kmalu nato smo prevozili velik, posebne vrste most preko reke Kolpe, ki loči Belo Krajino od Hrvatske. Par ur smo se nato vozili preko nerodovite in od silne suše opustošene hrvatske zemlje, mimo zgodovinskega gradu Nikolaja Zrinjskega proti mestu Karlovac. Zalosten je bil pogled na izsušena polja, ki so kazala izrazito sromaštvo, dasi je bilo videti, da je prebivalstvo marljivo. Predno smo dospeli v Karlovac, je stopilo na vlak več mladih devojč, otovorjenih s košarami, v katerih so nosile na trg razno zelenjavo in sadje. Prijetno je videti te brhke hrvatske devoj-

ke, v belih nabranih krilih, bosonoge in z rokami uprtimi v boke, s kakšno lahkoto in eleganco nosijo težke košare na glavah.

Karlovac je precej trgovsko mesto in nič kaj posebno snažno; v razdobju med enim in drugim vlakom se ga človek do sitega nagleda. Da bi bila videla kaj posebno lepega in zanimivega v Karlovcu, ne morem reči. Le neugnanih muh je bilo povsod cele roje in jim njihove svobode nihče ne krati ali omejuje. To velja v splošnem za vso Jugoslavijo. Muhe veljajo za neke neizogibne domače živali in so jim vsa vrata in okna na stežaj odprta, bodisi na deželi ali v mestih. Tudi pri najbolj modernih domovih nisem opazila zamreženih vrat ali oken proti muham. V tem oziru je torej Jugoslavija v resnici "od muhi"!

Poudariti moram, da je Slovenija vsekakor v prvi vrsti v vsej Jugoslaviji glede lepo urejenega poljedelstva; pa tudi z marsikatero drugo državo se lahko uspešno meri. Ko sem pri neki priliki "pihala" čez hribe k Sv. Antonu nad Rajhenburgom, sem se divila prijaznim dolinam, ki so se odpirale pred menoj, vse lepo obdelane in porastle z različnimi pridelki. Po položnih gričkah pa je šelestelo lepo izrezljane listje vinske trte, pod katerim je zorlo sladko grozdičje. Sočnega grozdnega sadu sem se lahko do mile volje poslužila, saj gostoljubnost je tudi v tistih krajih doma, kakor v splošnem po vsej Sloveniji.

Se en važen opravek sem imela za urediti pred povratkom v mojo novo domovino. Sicer bi bila morala to izvršiti med prvimi opravki, pa sem odlagala do zadnjega, ker mi je bil kraj zelo odročen in oddaljen. Odpravila sem se končno od doma oziroma iz Ljubljane, z namenom, da tisto reč uredim še tisti dan in se vrnem do večera. Pa sem delala račune brez krčmarja. Na poti sem se sestala z večjim številom rojakov, ki so bili svoječasno v Ameriki in ki jih ta dežela še vedno zanima. Vsi so obžalovali, da so se podali brez potrebnih povratnih dovoljenj v domovino in da jim je zdaj povratek v Ameriko onemogočen.

Pri takih razgovorih je čas hitro potekal in noč me je zalotila v hribih, daleč od glavne ceste. Pot mi ni bila dovolj znana in električnih svetilk tudi ni ob poti, torej sem se na prigravarjanje prijazne družine oddaljila, da tam ostanem čez noč. V podstrešju so mi napravili kolikor mogoče udobno posteljo, katero so pregnili z platnenimi rjuhami domačega izdelka. Rjuhe so bile še skoro nove ter trde in ostre kot sama spokorniška raševina. Spalne obleke tudi nisem imela s seboj in tako sem tisto noč skoro brez spanja delala pokoro za nevem kakšne grehe. Vstala sem ob prvem svitu in sem se že v zgodnjih jutranjih urah vračala v Ljubljano. Pri tem sem delala trdne sklepe, da v hribih ne bom več iskala "jerperg."

Obiskala sem tudi Polhov gradec in nekaj vasi v tamkajšnji okolici, ker sem imela za oddati nekatera naročila za gotove sorodnike. Povsod sem bila od novih znancev in prijateljev sprejeta z odkrito gostoljubnostjo.

Kakor sem že omenila, je bila Ljubljana moj glavni stan, kamor sem se vračala od vseh štirih vetrov z mojih potovanj in obiskov. Kadar sem imela kaj prilike, sem si seveda hotela tudi Ljubljano kar mogoče podrobno ogledati. Kako veliko in kakšno je bilo mesto pred 34. leti, ne morem reči. Vendar, soditi po ličnih modernih stavbah in širokih asfaltiranih ulicah, je več kot polovico mesta

novoga oziroma prenovljenega. Seveda je pa še nekaj starih, temnih in ozkih ulic in ponekod je komaj mogoče izogniti vozovom cestne železnice, ki vozi skozi bolj ali manj prometne dele mesta in tudi v predmestja.

Po moji sodbi je Ljubljana lepo razprostrto mesto, katere mu se je lahko privaditi. Na strmih hribu nad mestom stoji stari grad, odkoder je krasen razgled po širni okolici. Grad sam na sebi ni kaka modernost, vendar služi Ljubljancem za razne zabave. V bližnji bodočnosti ga bodo bajne prenovili Meščani so seveda tudi zelo ponosni na svoj sloveči "nebotičnik," ki je menda edini na Balkanu. Zelo lep je mestni park "Tivoli," kamor vodijo široke bele ceste in kjer so res krasni nasadi. V poletnem času je Tivoli res biser Ljubljane. Obiškala sem Narodno galerijo, ki ima mnogo starih in znamenitih slik. Med njimi sem opazila tudi "Simfonijo ameriškega za pada," delo slovensko-ameriškega umetnika Peruška. Tudi mestni muzej ima mnogo zanimivih muzej.

Po mestu vozi precej avtomobilov različnih izdelkov, tako, da Ljubljana v tem oziru ne zaostaja za drugimi mesti. Veliko je tam biciklistov. Čudila sem se že postarnim ženicarim, ki so spretno kolesarile po ulicah. Za mlade ljudi pa je tam bicikelj približno tisto, kar je za mlade ljudi v Ameriki avtomobil.

Seveda se največ prevaža še s konji; ti konjski vozovi povzročajo posebno zjutraj velik ropot po kamenitih ulicah starega dela mesta. V Ljubljani je obširen mestni trg, kjer je vsako dopoldne mnogo ljudi, ki kupujejo vsakdanje potrebščine. Na trgu vlada red in snaga in se v tem oziru Ljubljana častno odlikuje od vseh drugih jugoslovanskih mest. Beračev se, kakor drugod, tudi v Ljubljani ne manjka. Dosti je tudi vojnih invalidov, ki razcapani prosijo po cestnih vogalih. Prebivalci boljših slojev so pa dobro in okusno oblečeni, tako, da se v tem oziru ne razlikujejo dosti od ameriških meščanov. Ljubljancem so v splošnem zelo prijazni in vljudni, tako, da se človek ne počuti prav nič tuje med njimi. Lahko rečem, da sem mi je Ljubljana čisto priljubila in da mi bo ostala v lepem in prijetnem spominu.

Čas mojega odhoda je prihajal bližje in bližje. Rada bi bila obiskala še ta ali oni kraj, posebno Vrhniko bi bila rada posetila, pa je, žal, zmanjkalo časa. Iz urada francoske linije so me že obvestili, da nam je določen odhod na 15. septembra. Torej je bilo treba urediti prtljago in druge reči za potovanje. Presrečno in težko sem se poslovila od dragih mi sorodnikov in prijateljev, med katerimi sem štiri mesece uživala največjo naklonjenost in gestoljubnost.

Dokončala sem prijetni obisk moje rodne domovine in upam, da mi ne bo nikoli žal, da sem jo po tolikih letih posetila. Videla sem mnogo lepega in zanimivega, izpoznala pa sem tudi od blizu mnoge neugodne razmere, v katerih se nahaja. Vse to je zbudilo v meni neke prej nepoznane čute hvalečnosti in ljubezni do naše nove domovine, ki nas je pred leti sprejela v svoje območje in nam ponudila ravno tiste prilike kakor svojim rodnim sinovom in hčeram. Storila je za nas mnogo, kar ni mogla naša rodna gruda. Ljubila sem to deželo, mojo novo domovino, že prej, toda še neprimerno bolj draga bo mi v bodoče.

Francoska parobrodna družba je na večer 15. septembra objavila za odhod pripravljeno skupino Slovencev v Miklošičev hotel, kjer so nas za odhodnico

pogostili z okusno večerjo. Kmalu nato je pridrvel brzdovlak iz Zagreba in nas odpeljal iz bele Ljubljane v temno noč. Omeniti je vredno, da francoska parobrodna linija vestno skrbi, da so njeni potniki kar mogoče udobno preskrbljeni na potovanju. Z ozirom na možne neprilike, ki se na mejah države večkrat pojavijo, nas je vse do Jesenic spremljala že večkrat prej omenjena gospa Rusca. Ko je bilo vse potrebno uredeno, smo pozno v noči zapustili Jesenice, zadnjo postajo v Sloveniji in Jugoslaviji. V vlaku je bila precejšnja skupina dobro razpoloženi Slovencev z g. Zakrajšekom na čelu. V tej skupini nas je bilo več znancev še iz prve vožnje parnika Normandije. Tako nam potovanje ni bilo niti malo dolgočasno.

Hladen jesenski dež je udarjal ob okna drvečega vlaka, ki je brzel skozi tesne soteske nemške Avstrije. Potem dalje skozi Švico in proti Parizu. V Parizu smo se ustavili za par dni, da si nekoliko ogledamo to svetovno znano mesto, in smo si v to svrhu najeli vodnika. Umevno je, da je v tako velikem in zgodovinskem mestu najti mnogo zanimivosti in znamenitosti. Ogledali smo si razna zgodovinska poslopja, ki so od starosti v dimu in prahu močno počrnela. Obiskali smo slovečo "Notre Dame" katedralo in velike ter krasno urejene parke. Seveda smo si ogledali še razne druge zanimivosti, kolikor nam je pač čas dopuščal. Čudno se mi je zdelo, da tako veliko svetovno mesto ne premore več visokih nebotičnikov. Potnike, ki niso večji francoskega jezika, znajo v Parizu dobro izrabiti s pretirano visokimi cenami. Za vsak mali prigrižek v restavraciji računajo kar na debelo. Brez polne denarnice torej v Parizu ni nič kaj posebno zabavno.

Parurna vožnja na vlaku nas je prestavila v pristanišče Havre. Tam nas je že čakal parnik Normandije, da nas popelje nazaj v našo pravo domovino. Po petih dneh udobne in prijetne morske vožnje smo končno spet zagledali "boginjo Svobode" v newyorškem pristanišču. Spet smo v Ameriki! Srečni, kakor od sonca obsijani obrazi vseh potnikov! Kakor sladka opojnost nas je vse prevzela nepopisna radost. Kaj je Amerika za nas, človek šele prav spozna, kadar je nekaj časa odtrgan od nje.

V New Yorku sem se zopet sestala z mojim dobrimi prijatelji, pri katerih sem se za par dni odpočila. Potem pa naprej. Spet smo se obiskala še številne prijatelje v Clevelandu in Chicagu, od katerih sem bila nad vse gostoljubno sprejeta in postrežena. Potem pa proti domu, v krog moje ljubljene družine in prijateljev v Rock Springsu. Sprejem na postaji je bil tako presrečen, da se mi je zdelo, kakor da bi bila v lepih sanjah nekje v deveti deželi. Bila sem dcma med svojimi, doma v Ameriki.

Moj štirimesečni izlet v Slovenijo in Jugoslavijo je bil lep in prijeten in mi bo ostal trajno v lepem spominu. Vreden je

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljete denar v stari kraj; KADAR želite iznajeti v stari kraj; KADAR želite koga iz starega kraja; KADAR rabite kako neoblastiti ali kako izjaviti za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete. Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni. Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu. V JUGOSLAVIJO V ITALIJO Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 3.15 100 Din Za \$ 3.15 200 Din Za \$ 3.20 200 Din Za \$ 7.25 500 Din Za \$ 44.00 500 Din Za \$ 11.75 500 Din Za \$ 87.50 1.000 Din Za \$ 23.50 1.000 Din Za \$ 174.00 2.000 Din Za \$ 47.00 2.000 Din Za \$ 260.00 3.000 Din Navedene cene so podvržene spremembi, kadar je kurz. Pošljamo tudi denar brezplačno in izvršujemo izplačila v dolarjih. V vsakem lastnem interesu je, da pišete nam. Predno se drugje poslužite, za cene in pogoje.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda—Travel Bureau)
216 West 18 St., New York, N. Y.

bil vseh stroškov in truda pa tudi zato, ker me je prepričal nad vsak dvom, da moj pravi dom je vendarle dežela svobode—America the Beautiful!

(Konec)

V POJASNILU

North Chicago, Ill. Na mnoga vprašanja ljudi Slovensko Stavbinsko in Posojilno Društvo (North Shore Building & Loan Association) otvori novo serijo delnic, tem potvori odgovarjam, da se nudi li 60. serija delnic otvori v soboto 1. februarja.

Delnice so po 12 1/2 in 25 za vsakih \$100.00 plačljive tedensko. Delnice po 25c tedensko so zrele v 6 letih in 4 mesecih; delnice po 12 1/2 pa v 12 letih. Enkratno vplačanje pa \$25.00 ali \$100.00 se obrestuje po 3% od dneva vloge.

Društvo ima na rokah večje svoto denarja za razna posojila za dobo 6 do 12 let. Ako imate potrebuje kaj denarja, naj vidi prošnjo za posojilo, ter se isto v najkrajšem času izplača. Obresti za posojila so po 6%.

Vse poslovanje društva je po strogem državnim nadzorstvom. S pozdravom,
North Shore Building & Loan Ass'n., Math Ivanetich, tajnik.

ZA STARI KRAJ

POTOVANJE Za one, ki so namenjeni v pomladi v stari kraj, je potrebno, da si čim prej pripravijo mesto na parniku ter prične potovanje. S skupno potovanjem za Veliko noč se strožimo v vsakem slučaju. Pajzani za vožnje red parnikov in čerkl. Noč 28. marca na parniku Champlain in 1. aprila na novem in največjem parniku "NOTRE DAME". Pišite nam za pogoje.

CENE ZA POSILJANJE DENARJA
Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 3.15 100 Din
Za \$ 3.15 200 Din Za \$ 3.20 200 Din
Za \$ 7.25 500 Din Za \$ 26.75 500 Din
Za \$ 11.75 500 Din Za \$ 44.00 500 Din
Za \$ 23.50 1.000 Din Za \$ 87.50 1.000 Din
Za \$ 47.00 2.000 Din Za \$ 174.00 2.000 Din
Kor se cene čisto menjajo, so navedene cene podvržene spremembi črti ali doli.

NOTARSKA OPRAVILA Kadar potrebujete listo notarstva za stari kraj, nam pišite za podrobnosti in cene.

Vse pošiljke naslovite na:
LEO ZAKRAJŠEK
GENERAL TRAVEL SERVICE
302 East 72nd St., New York, N. Y.

ZELITE

POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN? Tedaj naročite nemudoma najnovejšo knjižico, ki vam temeljito razloži vsa vprašanja in odgovore, katere morate znati, kadar greste na sodnijo za ameriško državljanstvo.

Knjigo dobite samo pri

"Ameriška Domovina"

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Posljite 20c v znakah ali money order.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakodnevnje svetovne ročnosti, najpogostejšna izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in preveč romanov najboljših pisateljev.

Posljite \$1.00 in pričel ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA
216 W. 18th St., New York, N. Y.